

A portrait of a man in a military uniform, wearing a red beret and several medals on his chest. He is wearing glasses and has a serious expression. The background is a plain, light-colored wall.

1 / 27

bé cuá mình lúc nào cũng chá biát đát quyán lái cáa tá quác và dân tác lên trên hát.

Dân tác Viát Nam, ngoài nháng đám máu viát ghê gám mà các dân tác khác trên thá giái không có, còn có nháng khuyát đám, hay nói huách tát ra là nháng thói xáu, mà các dân tác kia không thá nào sánh nái cho dù há có cá gáng hác hái hay bát chá cá chúng ta cách máy đá náa. Nháng thói xáu này giái thích tái sao ngá i Viát Nam mà chúng ta ván luôn luôn tá hào là thông minh xuát chúng đán nhá váy mà bây giá lái trá nên mát trong nháng dân tác lán bái, trám luân nhát thá giái, tính cho đán cuái thiên niên ká này.(1) Nháng thói xáu cáa ngá i mình thiát ra khá nhiáu, nhiáu hán mác bình tháng. Ngá i viát bài này chá gán lác và trình bày mát sá tính tiêu biáu đã gián tiáp hay trác tiáp đáng góp vào tình tráng đát nác Viát Nam ngày càng xáu, tiêu đáu, các cáng đáng Viát Nam tái hái ngoá i ngày càng tiáp tác chia rá, phân hoá táng nhá không bao giá hàn gán đác. Các thói xáu đó là: không tôn tráng sá thác và lá phái, khoe khoang và kiêu ngáo, cá cháp, đác tôn, ká thá, tàn ác, thiáu cao tháng và áa chái gác, phe đáng, thián cán, ganh ghét, thích làm vua làm chúa, không công tâm, không tôn tráng luát lá, cáp công cáa ngá i khác, áa nánh bá, táng bác, thích ăn hái lá, tham lam, không tôn tráng nguyên tác và giá giác, không tuân giá các cam kát... Nháng đán cháng vá xã hái và lách sá Viát Nam —cá á trong lán ná ngoài nác— có thá giúp soi rái vào cái nguán và nháng góc ngách cáa các thói xáu nêu trên.

Không tôn tráng sá thác và lá phái: Lách sá dân tác Viát Nam do ngá i mình viát có nhiáu đám máh và không đi sát sá thác, nhá nháng chi tiát liên há tái nguán gác dân tác, vá các ván anh hùng, vá công cuác má mang bá cái, vá các lý do đáng sau viác cám đáo Cá Đác, vá các triáu đái nhà Nguyán Tây Sán và nhà Nguyán, và gán đây nhát là vá các chián tháng cáa Vua Quang Trung trá cá quân nhà Thanh xâm lác. (2) Nháng lái đán đái vá Ngá Triáu sau ngày 1-11-1963 cũng nhá nháng táp hái ký cáa các cáu Táng Đá Máu, Trán Văn Đôn, Nguyán Chánh Thi, Tôn Thát Đánh... (3) cũng là biáu hián cáa tính không tôn tráng sá thác cáa ngá i mình. Còn lách sá Viát Nam do Đáng Cáng Sán Viát Nam viát nên thì lái không há có láy mát phán mái cáa tính trung thác cán có trong pháng pháp sá hác, mà chá nhám phác vá mác đích tuyên truyán và tá tôn vinh cáa ngá i Cáng Sán Viát Nam. Gán nhá ngá i Viát nào á hái ngoá i cũng chái bái Cáng sán, nháng há đã đác vá thăm quá háng thì mát sá lái khen láy, khen đá Cáng sán, cát sao cho đác viác cáa mình và gia đình mình chá không há muán nói lên sá thác chút nào. (4) Khoe khoang và kiêu ngáo: Đào Duy Anh, khi viát vá dân tác Viát Nam, đác biát chú ý tái tính hay khoe khoang, trang hoàng bá ngoài, áa há danh cáa ngá i mình. Trán Tráng Kim cũng cho ráng ngá i Viát Nam hay khoe khoang và áa tráng hoàng bá ngoài, hiáu danh váng. (5) á nác ngoài, chúng ta ván tháng nghe nói tái sá thông minh và tài giái cáa ngá i Viát Nam, tiêu biáu là sá láng hác sinh và sinh viên hác giái, đáu cao tái các hác đáng Âu, Má, rái tá láy làm hí háng là dân tác mình number one. Bình tĩnh mà xét, đáu này cũng không có gì lá lám, vì có cá trăm triáu ngá i á Châu Âu, Châu Má đáu nháng báng cáp mà ngá i mình đã, đang và sá đáu, nháng há nào có xuát xoa hay khua chiáng, gá má gì đáu, mà chá im láng làm viác và thành công sau khi đã láy đác nháng báng cáp kia. (6) Đó là cháa ká tái câu hái mà ai cũng nhác tái là Mát ngá i Viát Nam thì váy, còn hai, ba hay nhiáu ngá i Viát Nam náa đáng chung vái nhau thì sao? Còn vá tính kiêu ngáo thì có lá không ai kiêu ngáo hán

dân tộc mình, kể cả dân Thiên Hoàng Nhật Bản và dân Con Trăn Trung Quốc. Theo lời Công Sơn Việt Nam (và ngay cả một số nhà ngôn ngữ học Quốc gia bị thua trận trên đất này), thì Việt Nam xưa là cái thung lũng hùng khi một mình đánh thắng hai kẻ thù hùng mạnh là Trung Hoa và Mông Cổ tại Pháp, tại Nhật rồi tại Mỹ. Nhưng Công Sơn còn phô trương rằng giới lãnh đạo của họ là những bậc óc u vô tội, những đấng cao trí tuệ của loài người tiến bộ trên thế giới đã xuất thân mà đem xuống ra hai cuộc kháng chiến chống Thực dân Pháp và Đế quốc Mỹ rồi lại sáng suốt "dắt giòng nòi" vào con đường xã hội chủ nghĩa. (7) Nên nhớ rằng kiểu ngạo là tính mà Ông Trăn ghét nhất, và cũng chính vì tật xấu này mà loài người hay bị Trăn phạt như u như t. Các thành Sodom và Gomorra (những kẻ lỗi trong Thánh Kinh Cựu Ước) đều đã bị Chúa Trăn tiêu huỷ chỉ vì dân chúng quá kiêu ngạo đến nỗi lo ăn chơi sa đọa và dâm loạn, bắt chấp những điều xấu của Thợ ng Đ. Có xem dân tộc mình hiện đang bị nghèo đói, trầm luân, rên siết đêm ngày dưới ách Công Sơn thì biết ngay.

1. Công chấp và ngoan cố: Không ai công chấp và ngoan cố như dân ta. Cái gì của mình cũng là nhất, còn người ta là hàng bét. Họ đã tin là mình đúng rồi thì cứ bắt người khác phải theo cho bằng được; còn nếu sai thì vịn cớ công cãi cho tới chết chứ không chịu nhận là mình sai. Vua Tự Đức không tin lời Nguyễn Trăn nói là dân mình bị lạc hậu so với Tây phương, tiếp tục nghe theo Tàu gọi các nước Âu Mỹ là Tây di, rồi khăng khăng ôm lấy chính sách bần quan, to công, để rồi cuối cùng dân tộc ta phải làm nô lệ cho thực dân Pháp. Hai thập niên 1950-60, Hồ Chí Minh và phe đảng ông, vì tin rằng muốn cho đất nước giàu mạnh thì cần hai miền Nam, Bắc chỉ có cách là đi theo con đường xã hội chủ nghĩa mà thôi nên đã nhất quyết dùng vũ lực buộc chính phủ và nhân dân Miền Nam Việt Nam phải theo bần con đường do dân chủ. Còn chính quyền Ngô Đình Diệm hiện đó thì vịn khăng khăng cho rằng các chính đảng khác, kể cả Việt Nam Quốc Dân Đảng và Đệ Việt, không có khả năng chống Công Sơn mình. Phe quân nhân sau đảo chánh 1-11-1963, vì quá tin vào khả năng mình, đã không để cho các nhà lãnh đạo dân số có công hiện tại quyên tiền tại Miền Nam Việt Nam, cho dù họ có tài đức đến đâu. Công Sơn Việt Nam thì cho giáo điều của họ là hay nhất, không có lý thuyết chính trị nào hay hơn, kể cả bần xét lại Liên Xô và bần hiện đại hoá Trung Quốc. Ngay cả sau khi Liên Xô, với thánh công của Công Sơn thế giới và đời sống bá của Công Sơn Việt Nam, đã sụp đổ cùng với khối Công Sơn Đông Âu hiện 1991, Công Sơn Việt Nam, dù biết rằng mình đã hoàn toàn sai trái, nhưng vẫn ngoan cố không chịu nhìn nhận điều này để sửa đổi chế độ cho dân tộc được như. Một số đảng viên đã ly khai của họ -- như "hội chánh viên" Bùi Tín chống họ -- vẫn công nhận đấng cho rằng chỉ có giới lãnh đạo tại Hà Nội, chứ không phải là chủ nghĩa Công Sơn, đã sai lầm. Các công đảng Việt Nam tại hiện ngoại, tiêu biểu là tại Nam California, không ai nhận ai, miễn ai nầy xứng hừng, xứng bá, làm cho công đảng đảng nát bét, chứ qua cũng chỉ là vì tính công chấp mà thôi.

2. Đức tôn: Người mình, nhất là các nhà lãnh đạo, thế nào có tính a đức tôn, tức là chỉ mưu lợi đức quyên làm lãnh đạo hay chỉ mưu lợi ích số ghi nhận rằng không có ai ngoài họ có thể trấn an dân. (8) Hồ Chí Minh vẫn thế nào nói với đám con nít: "Xưa các Vua Hùng có công dựng nước, nay Bác cháu ta có công giữ nước." (ý của họ Hồ là chính ông ta, chứ không phải là ai khác, mới là kẻ có công giữ nước.) (9) Chính vì công Tự ng Thợ ng Nguyễn Văn Thiệu chỉ mưu lợi thế giới coi ông là người anh hùng duy nhất có khả năng giữ vững đức Miền Nam Việt Nam

khái bá Cáng sán nuát sáng nên ông đã cá tình làm cho Quân Lác Viát Nam Cáng Hoà phái tan rã (cho thiát đúng vái câu après moi le déluge, nghĩa là náu tao mà xuáng ngôi rái thì tái bây chá còn có náu cá đám chìm trong bá khá), (10) rái lái ráng canh cho tái giá thá 25 mái giao quyán lái cho cáu Táng Dáng Văn Minh đá cho ông này, ván cũng không có tài kinh bang tá thá gì máy, chá còn káp đáu hàng Cáng sán mà thôi. (11) Trong các cáng đáng ngái Viát hái ngoái cũng váy, phám ngái không làm đác viác gì đá phác vá đáng háng thì cũng cháng thích ká khác làm đác viác cho cáng đáng đá nái bát hán mình. Thái đá này đã và đang là trá lác chính ngăn chán Viát Nam tián lên bát káp vái trào láu tián bá hián nay cáa thá giái. Ngái Cáng Sán trong náu cá, dù biát chác là há thua tài, tháp trí và bát lác, ván không cháu cháp nhán mát thá chá dân chá đa nguyên đá cho ngái Quác gia có cá hái đóng góp tài năng xây đáng đát náu cá.

3. Ká thá: Ngái Viát hái ngoái, nhát là tái Má, ván hay cái cháng ngái da tráng bán xá là ká thá cháng tác này ná. Nháng hãy suy gám ká mà xem thá ngái mình có mác bán há ká thá hay không, và bán há đó so vái ngái Má thì náng hay nhá hán. Ngái viát bài này nhá hái nhá, lúc còn đi hác, ván đác máy anh lán trong xóm đáy cho mát bài hát chám chác ngái Hoa kiáu -tháng đác gái là "các chú" di cá sang buôn bán làm ăn tái Viát Nam. Bài hát có câu: Si-noa là giáng bên Tàu, đá ra tháng Chát ăn toàn... trâu! Đái vái dân tác thiáu sá mián núi (nhá Rhadé, Tày, Má, Mán...), ngái mình không ngán ngái gái há là "mái," vái ý nghĩ ráng há là nháng giáng ngái kém văn minh hán ta đây. Dĩ nhiên là đái vái hai ông bán láng giáng Lào và Cám-Bát thì ngái Viát Nam lúc nào cũng ván tá coi là mình hán ngái ta mát bác, bát ká vá pháng dián nào. Lái nhá ngày xáa khi còn lính Má tái Viát Nam, nháng ngái đi làm sá Má hay phán kát hôn vái binh lính và sĩ quan Má ván còn bá coi là làm chuyán kém vinh đá hay thiáu đáo đác (vì ham tián mái làm), và con lai —dù lai Pháp hay lai Má— ván bá xá hái mình coi rá, náu không báo là khinh khi, gái là "đá láy Tây," "đá láy Má." (Chá bá vái thái nay, có chút dính dáng vá máu huyát hay hôn nhán vái ngái Má da tráng, ká tái là Anh, Pháp, Đác, Hà Lan, Gia Nã Đái, ý, Đan Mách, Na Uy, Thuá Đán, áo, Úc... thì lái là mát vinh đá lán lao!)

4. Tàn ác, thiáu cao tháng và áa chái gác: Thát ra, ngái Viát Nam mình không phái là mát cháng tác có bán tính tàn ác. Trong các vua đái Nhà Lý và Nhà Trán, nhá án háng tát đáp cáa Phát Giáo, nhiáu vá đã hát sác tháng dân và còn biát đem lòng tá bi, há xá cuá nhà Phát ra đá đáy dân biát ăn á cho có đáo đác, nhân tá. Vá mát tàn ác cáa ngái mình, sá sách còn ghi lái cách đái xá tàn báo cuá binh lính Nhà Nguyán đái quyán Táng Nguyán Huánh Đác lúc đang chinh phát Cao Mián (đái Vua Thiáu Trá). Cung cách Cáng sán Viát Nam đái xá vái tù binh Má trong tay há phái nói là tàn ác và tái tá cháng thua chỉ quân phiát Nhát hái Thá Chián lán a. (12) Ngái Má, tuy bá coi là ham mê tình dác mà ít chú tráng tái danh đá (kiáu Clinton) và chá nghĩ đán cá nhân mình, nháng lái giàu lòng tháng hái ká yáu kém hán há. Cháng hán, ngái Má, lúc đã trá nên giàu có, tháng dùng tián bác đá tháa đá làm viác tá thián, dù có khi chá đá mua danh. Và há ít khi muán đánh ká đã ngã ngáa, cho dù ká đó là Đác hay Nhát. Viát Nam mình thì khác: Ká tháng sá đánh, giát ngái thua cho tái cùng. Các ví đá trong lách sá gám có chuyán Trán Thá Đá giát hái tôn thát nhà Lý, chuyán Vua Gia Long cho đáo má Vua Quang Trung đá láy đáu lâu đái vào và xá tá ná Táng Bùi Thá Xuân cuá Tây Sán mát cách tàn

nhán, chuyển các vua đái Háu Lê và Nguyán giữ tá hái công thán... Quân vián chinh Viát Nam tái Lào và Cám-Bát luôn luôn chái gác đáng mình cáa mình, dù phe taá là Quác gia hay Cáng sán. Hián đái nhát ván là chuyển Cáng Sán Bác Viát chái gác Má tái bàn Hái nghá Ba-lê, vái lá bài táy là tù binh Má trong tay há. (Có đái u trá trêu là ngái Má chá ngu đán ká, trong khi Cáng sán Bác Viát lái ngu tráng ká !)

5. Phe đáng: Không dân tác nào lái có tính phe đáng hán ngái mình. Phe đáng đây có nghĩa là ngoài mình ra, mình chá lo cho vá con mình, bà con mình hay bè bán mình là hát, còn đát nác thì cá ká má nó, muán ra sao thì ra. Đái u này đúng cho cá phe Quác gia lán phe Cáng sán, cho nên đát nác mình mái mau chóng tàn mát nhá thá này. (13) John Paul Vann, Cá ván Tráng Vùng II Chián thuát hái tháp niên 1970, đã ngá ý xa gán ráng "ngái Viát Nam là nháng ká yêu tháng chan cháa nhát (thá giái)" (the Vietnamese are the greatest lovers), ý nói ngái mình chá biát yêu tháng, lo láng cho sán an nguy cáa quyán thuác, thân báng mà quên đi ván mánh chung cáa đát nác. Ngay cá lúc cán phái lui quân (cá Dunkerque), sĩ quan và binh lính ta ván đáo bông vá con làm cho cuác triát thoái thêm phán váng váu, chám cháp và dĩ nhiên là nhiáu tháng váng. Hái còn Viát Nam Cáng Hoà, cái triát lý mát ngái làm quan, cá há đác nhá là triát lý phá bián nhát và đác nhiáu ngái theo nhát. Ai cũng chê Táng Tháng Diám là gia đình trá, nháng náu chính quyán rái vào tay mát gia đình khác thì cũng thá, có đái u là gia đình này có đác tài và tham nháng hán gia đình kia hay không mà thôi. Thái quân nhân cám quyán & Mián Nam Viát Nam thì chá có ai trong đáng ka-ki mái đác trao quyán cai trá đát nác. Quân đái thì lái bá mát sá táng lãnh coi nhá là tài sán riêng, đá rái há cá nhân danh táp thá Quân đái mà ban phát cáp bác hay chác vá cho nháng ai trung thành vái há. Thái Cáng sán thì khái nói rái, chá có "Đáng ta" là xáng đáng đác ăn trên, ngái trác, làm giàu và cho con du hác (Đá quác) Má mà thôi! Thá hái mát khi đã má cáa cho dân chá đa nguyên thì làm sao mà Cáng sán có thá thác thì chính sách phe đáng cho đác?

6. Thián cán: Ai viát sách hay giáng thuyát nái đâu cũng khen ông cha chúng ta là nhìn xa, trông ráng. Sá thát chá đúng mát phán nào đó mà thôi nhá phán cháu nhán nhác triáu cáng Trung Hoa sau mái đát chián tháng quân xâm lác pháng Bác còn phán nhiáu là thián cán. Vì váy dân tác ta mái bá mát cá hái canh tân đát nác (thái nhà Nguyán), cá hái hoà giái dân tác và tái thiát đát nác thái háu chián (khi Cáng sán tháng năm 1975) và cá hái láy lái Quán đáo Hoàng Sa ván là lãnh thá cáa ta 100 phán trăm (khi Trung Cáng đang bá đánh bái trên mát trán sáu tánh biên giái phía Bác). Cá nhìn các công trình kián trúc nhá xáu cáa các triáu đái vua, chúa Viát Nam đá lái cho háu thá thì biát: Không phái tái vua, chúa ta nghèo hay cháng muán vát kiát sác dân đá phác vá quyán lái riêng nhá vua Tàu, vua Mián, vua Xiêm hay vua Lào đâu, nháng chính là vì cái nhìn cuá ngái mình không thoáng, không vát quá luá tre xanh đáu làng nên các công trình kián trúc cáa mình thiáu vá bá thá, bao la và hùng tráng. (14) Cũng chá vì tám nhìn không xa, không ráng nên dân chúng Mián Nam mái liên tác biáu tình đòi hoà bình vái bát cá giá nào, đòi Má rút ngay, cho dù Viát Cáng đang đánh sát sán sát bên hông. Còn các táng, tá trong Quân Đái Cáng Hoà thì chá thích lát đá Táng Tháng Diám cho khuát mát đác đáp tá lên lon cho lá! Và cũng chính vì cái tính thián cán này mà ngái Viát hái ngoái ít quan tâm đán nháng cuác đáu tá có tính cách lâu dài, nhá đáu tá vào chính trá (đá báu cho

đồng đội tôi áp lực, ra tranh các chức vụ dân cử...) hay đổu tôi vào văn hoá (cấp học bổng cho sinh viên Việt Nam, làm công tác báo chí...) mà chỉ thích làm sao hào sảng bề ngoài ra là tôi phải thu lại vào ngay, chứ không thể để ngâm vùi lâu được!

7. Ganh ghét và đố kỵ: Tôi sao ngờ đâu Việt hội ngộ tôi sau hơn hai thập niên sống lưu vong vẫn chỉ làm được có mấy mớ tiền viển vông (coi không được) là đem nộp cho Cộng Sản Việt Nam hơn mớ tiền đô-la mấy năm? Đó là những gì mình không đoán được (trong tình hình bảo cũng như trong sách lược chung), mà cái ngu ngốc của tình hình này vẫn là lòng ganh ghét, đố kỵ nhau từng ly, từng tí. (15) Đói và những gì mình, trâu buồm ghét trâu ăn đã đành, nhưng trâu ăn này lại còn ghét cay, ghét đắng trâu ăn kia nữa mà là đáng nói! Mớ tiền ví dụ điển hình là với Còi họ Long An thì Địch họ Cộng Hoà và Miền Nam Việt Nam, tức là với phe của Bà Thiệu tranh đua buôn lưu với phe của Bà Khiêm, đôi bên đổu sự đổng các lực lượng quân đội hùng hậu, kéo còi họ họ từng hàng hoá um sùm trên đất. Những gì viết bài này trở ngại phe Cộng sản bên nhà cũng chẳng khác họ phe họ ngoi trong lãnh vực này. Còn nhìn việc "Địch ta" họ bỏ ngay và không tiếc xót "địch nhất công thần" Võ Nguyên Giáp sau trận Điện Biên Phủ hồi 1954, còn nhìn những cuộc thanh trừng nội bộ liên tiếp trong "Địch ta" —mà Mớ Tiền Giỏi Phóng Miền Nam là nhân nhân "đáng thương" nhất— thì họ chỉ mớ cớ Miền Nam Việt Nam đến nay thì đổ bỏ.

8. Thích làm vua, làm chúa: Cái này thì đã rõ rồi thì còn mấy ma quỷ dân Pháp kia, khi các quan cai trị Pháp nghiên cứu về dân tộc tính của người "An-nam" ta. Mớ tiền Tây mũi lõ —đồng nghiệp là Toàn Quyền Pierre Pasquier— đã "phán" từng từng: Trong buổi mớ tiền người An-nam đổu có mớ tiền ông quan. Câu nói này tuy hơi khắt khe nhưng cũng đã nói lên tính thích làm vua, làm chúa của người mình. Chính vì cái tính này mà người mình đâu có ai chịu phục ai. Bởi thế cho nên, nhìn quanh, nhìn quặt trong cộng đồng người gốc á châu-Thái Bình Dương họ ngoi, chỉ có nhóm người Việt Nam mình là phải từng từng xuyên khố sự vì tranh chấp và kiên trì về quyền lãnh đạo, thì các trung tâm văn bút cho thì các ban đội di chuyển cộng đồng. Quý vị còn gì khi thấy cộng nh bên Mớ tiền tiền bang hay nữa tiền bang mà có thì hai, ba ban đội di chuyển cộng đồng Việt Nam, trong khi đó xuất hiện hàng trăm hội đoàn, mà hầu hết các hội đoàn này chỉ có chức danh tên trong hội đồng quản trị mà thôi. Thậm chí có người đã cố gắng mớ tiền mình đổng làm chủ tịch của hội đoàn, ví dụ Việt và Mớ. Mà phải như các hội đoàn này có hoạt động gì ích quốc, lợi dân cho cam! Trái lại, nó chỉ hiện diện để người cộng mớ tiền đổu bề ngoài đổng danh nghĩa cộng đồng đổng vào những âm mưu làm kinh tế hay chính trị riêng tư của họ.

9. Không công tâm: Không công tâm tức là tiền vớ, mà chuyện này thì xảy ra như cơm bữa tại Việt Nam dù đời nào đi nữa. Con ông, cháu cha (phải đời trước) vẫn là người ngậm cơm mà thì đời. Vì không công tâm nên mớ tiền sinh ra nên phe đảng và bè phái làm ung thư mớ tiền cấp chính quyền trong quá khứ cũng như hiện tại, bên này hay bên kia ví dụ năm 17 cũng vậy. Chính như vậy thì công tâm nên Cộng Trại Văn Hoang mớ tiền đổng mớ tiền làm đến Thế Thế và sau đó là Từng Từng Việt Nam Cộng Hoà. Nhưng đổu đáng tiếc cho vẫn những cái là sống ngoi

nhá cá không nháu hán sá ngón trên mát bàn tay đã cát hát bán ngón rái! Bánh không công tâm còn thá hián qua cách viát lách, táng thuát, phê phán vá viác và ghi chép lách sá náa. Đác biát vá cuác Chián Tranh Viát Nam, ngá i Viát Nam, mát mác đá cao hán ngá i Má, tháng thiáu công báng khi ká lái các sá kián xáy ra. Náu là mát cáu quân nhân Nháy Dù, Thuá Quân Lác Chián hay bá binh viát vá mát trán đánh nào đó tái Nam Viát Nam, thành tích cáa đán vá gác cuá tác giá tháng đác đá cao, trong khi thành tích cuá các đán vá bán lái bá kín đáo dìm xuáng hay có khi bá lá đi, không đá cáp gì tái cá. (16) Lái táng thuát và viát sá cáa Cáng sán dĩ nhiên là còn tái tá hán nháu, nghĩa là không đám xáa gì tái sá thác mà hoàn toàn thiên vá nhám mác đích tuyên truyán và đác tôn phe Cáng sán. Dĩ nhiên, mát lý do khác cáa sá thá này là ngá i cám bút cáa mình tháng thiáu pháng pháp sá hác và không há đá ý tái nguyên tác vô tá trong táng thuát báo chí.

10. Không tôn trọng luật lệ: Chính nhá tinh thán tháng tôn luật pháp mà Má Quác, tuy chá mái láp quác có hán 200 năm, nay đã trá thành mát siêu cáng giàu mánh nhát thá giái. Nháng Viát Nam ta thì coi nhá không máy ai bán tâm đán chuyán phái tôn trọng luật pháp. Đây là háu quá tát yáu cáa mát quác gia phái trái qua cá nghìn năm chinh chián, hát nái thù đán ngoái xâm, háu nhá không có lúc nào đác an háng thái bình đá lâu đá cáng cá há tháng luật pháp chung cho đát nác. Đát nác Viát Nam tuy mang tiáng là đác trung áng táp quyán tá đái Lý (thá ká thá 11-13) nháng thiát sá triáu đánh chá nám đác quyán thu thuá và bát lính qua trung gian mát há tháng làng xã khá váng chác. Phép vua thua lá làng, câu này váa nói lên tính tá trá ngàn xáa cuá há tháng làng xã Viát Nam - vì triáu đánh quá bán báu chinh chián cháng ngoái xâm và nái thù — váa nói lên sá láng láo cuá luật pháp quác gia. Hay nói khác đi, Viát Nam chá thiát sá có luật pháp quác gia tá đáu thá ká 19 vái Bá Luát Gia Long, mác dù, trên nguyên tác, đát nác đã có luật pháp chung ká tá thái Lê Thánh Tôn (thá ká thá 15) vái Bá Luát Hồng Đức. Nói chung, ý thác tôn trọng luật pháp cáa ngá i mình rát tháp. Mát phán là vì khá năng truyán thông yáu kém do tình tráng nghèo nàn lác háu, phán khác do đáu óc sá quân và óc đáa pháng, làng xã còn náng, phán khác náa do đái sáng dân chúng hãy còn quá đán gián, cháa có nháng nhu cáu phác táp cáa mát dân tác văn minh cao. Khi Cáng Sán cái đáu, cái cá đác cá hai mián Nam Bác thì há lián trá vá vái tình tráng phân hoá sá quân cũ, nghĩa là mái tánh đáu có luật lá riêng đá áp đáng, có khi luật tánh (do bí thá tánh áy đáng Cáng Sán hành xá) còn đác đát trên cá luật pháp quác gia, vái đáng ý đá cho cán bá tánh đá bá tham nhũng và có thá tuá tián ăn hái lá mà không cán phái trình báo cho trung áng. Và rái tình tráng vô luật pháp chá là mát háu quá tát nhiên cáa tá nán tham nhũng và hái lá lan tràn, bái vì lúc nào cũng tháy dián ra cánh "nén bác đám toác tá giáy." Ngày nay, nháng ai táng vá Viát Nam du lách đáu nhìn nhán ráng Viát Nam không há có luật lá giao thông. Há đã ra đáng rái thì mánh ai náy cháy, mánh xe nào náy đi, cháng nào tai nán xáy ra thì cá chái nhau inh ái cá lên, ai to tiáng hán thì tháng, còn có bái tháng thì cũng chá là vá vát, qua loa mà thôi, chá yáu là xuýt xoa xin lái. Cáp công cáa ngá i khác: Vì không có mát há táng hay hác thuyát dân tác cuá riêng mình, ngá i Viát Nam rát dá dàng tiáp nhán nháng luáng tá táng tá bên ngoài. Viát Nam đã du nháp nào Kháng Giáo, Lão Giáo, Phát Giáo, Cá-Đác Giáo, chá nghĩa tá do dân chá Tây pháng, chá nghĩa duy vát Mác-xít Lê-nin-nít, triát hác hián sinh cùng vái các tráng phái nghá thuát tá cá đián và láng mán tái án táng và láp thá. Ngá i mình còn áa láy các hác thuyát khác nhau cáa Trung Hoa và án Đá xáo náu lái rái cho đó là công trình sáng táo cáa mình, gái các công trình đó là mát hình thác Viát Nho hay Viát Hác. (17) Các sán phám kián trúc hay âm nhác cuá Viát

Nam thißt ra đåu là nhßng bßn sao có thêm thßt cuß lßi xây cßt hay cách thß ca hát, nhßy múa cßa Trung Hoa và Chßm (Đß). (18) Các nhà cai trị thßc dân Pháp cũng tßng ghi nhßn rßng dân tßc Vißt Nam có tài bßt chßng, mà hß đã bßt chßng thì không phßi là sáng tßo mà chß là lßy cßa ngßi làm cßa mình thôi. Mßt tß đß đißn hình khác cuß thßi xßu này là tßt "cßp công cách mßng" khi Cßng Sßn tß vßngßc cho rßng chính hß là ngßi duy nhßt đi tiên phong trong phong trào đánh Pháp, đßi Nhßt. Thißt sß thì nhßng đßng phái qußc gia khác nhß Vißt Nam Qußc Dân Đßng hay Đßi Vißt, hoßc các giáo phái nhß Cao Đài và Hoà Hßo cũng là nhßng thành phßn có công chßng Pháp, kháng Nhßt vßy. Chß có đßu là hß không giành đßc chính quyßn vào tay đß mà tha hß kß công vßi lßch sß nhß Cßng sßn đang làm.

Đßa nhß bß, tßng bßc: Vì có máu kiêu ngßo thêm tính đßa làm quan (nhß đã kß trên), ngßi Vißt Nam thßng chß thích đßc kß khác nhß bß, tßng bßc. Nhßng lßi nói thißt, nói thßng kißu Nguyßn Trßng Tß hay Phan Châu Trinh đß làm vua quan ta phßt ý. Sß chép rßng Vua Khßi Đßnh thích đßc các quan quß lßy, xßng tßng đßn nhßi nhà vua đã cho thißt lßp cß mßt trißu đình ngay tßi Marseilles trong thßi gian có Hßi Chß Kinh Tß (Đßu Xßo) Đông Đßng thußc Pháp năm 1925. (19) Tßng Thßng Dißm cuß Mißn Nam Vißt Nam chß thích đßc nghe ngßi ta suy tôn Ngß Tßng Thßng. Nhßng hß Hß và Đßng Cßng Sßn Vißt Nam thì đß mßt mßc đß cao hßn nhißu. Đßm bßi bút và văn nô cuß Hß Chí Minh, đßng đßu là Tß Hßu (nhà thß mà sau làm đßn Phó Thßng Đßc Trách Đßi Bßc) vßi các phß tá nhß Xuân Dißu, Nguyßn Đình Thi, Hußnh Minh Sißng... lúc nào cũng sßn sàng làm thß, làm văn, làm nhßc, hßt mình ca tßng Bác và Đßng. Và cho dù Bác và Đßng có thßc sß xua đßy đßt nßc mình xußng bß vßc thßm, hß cũng không hß đßt lßi say sßa ca ngßi: Bác đßn tßng nhà thăm các cß già, cßm tay chúng con, Bác bßt nhßp bài ca kßt đoàn. —Tißng Hát Thành Phß Mang Tên Ngßi.

Thích ăn hßi lß: Đây là căn bßnh chung cßa phßn lßn các quan lßi và nhßng ngßi mà trong bßng lúc nào cũng có mßt ông quan. Bßnh phát trißn quá mßc bình thßng mßt khi nißm tin vào kß cßng và gißng mßi cuß đßt nßc tan rß. Tßi Mißn Nam Vißt Nam, sau khi chißm đßc Dinh Gia Long, phe đßo chánh Tßng Thßng Dißm chß tìm thßy chißc gißng gß và mßt giá sách trong phòng ngß cßa ông. Nhßng sau khi Tßng Thßng Thißu ra đi, ngßi ta tin rßng ông đã mang theo ra nßc ngoài nßu không phßi là cß tßn vàng thì cũng mßt sß lßn tài sßn tích luß đßc cß-kß cß các chßng mßc ngân hàng tßi Thuß Sĩ— sau 10 năm cßm quyßn. Các tßng lãnh đßi i quyßn ông tß Trßn Thißn Khiêm tßi Cao Văn Viên và Đßng Văn Quang cũng đßu đßc ngßi đßi nhßc nhß tßi nhß là nhßng tay tham nhßng lßn cßa chß đß. Các vß này vßn thßng coi chuyßn ăn hßi lß và tham nhßng là quyßn đßng nhßn cßa gißi lãnh đßo, nhßt là trong lúc đßt nßc đang có chißn tranh, bßn thân hß thì phßi vào sanh ra tß. Tß đß nhß Tßng Đß Cao Trí, mßt vß tßng rßt tài gißi (cß Patton) nhßng không sßch cßa Quân Lßc Vißt Nam Cßng Hoà, trong mßt phút cao hßng, tßng nói vßi báo chí ngoßi qußc rßng ông vßa đánh gißc vßa làm giàu, (ý nói ông có quyßn tham nhßng và buôn lßu qua vùng tam biên). Nhßng than ôi! Tham nhßng cß đó thì đâu có thßm béo gßi nßu so vßi các quan chßc Cßng sßn hißn đang toàn quyßn cai trị 75 trißu dân Vißt Nam (và mßt sß Vißt kißu yêu nßc đß hßi ngoßi)! Trên thßc tß, tình trßng tham nhßng và hßi lß Mißn Nam, phát sinh tß chißn tranh chßng Cßng, đã gia tăng vßi mßt nhßp đß khßng khißp sau khi Sài Gòn rßi vào tay Cßng sßn. Và tình trßng này đã lây lan mßnh lßt, làm ung thßi luôn cß chß đß Cßng sßn Mißn Bßc vßn bß kìm hßm trong kß lußt sßt cßa mßt nßc đßc tài, đßng trß (đßng đßc hßt mßi tài nguyên vào cußc chißn tranh xâm lßch nßc khác) và quá nghèo nàn, không bißt lßy gß đß tham nhßng cho ra trò. (20) Dân chúng Mißn Nam Vißt Nam vßn cho rßng

ngày xưa vì chúng có các ông lớn ăn —mà phần lớn là ăn tiền công của M cho— nên dân còn đỡ đói khổ chút. Nay đời tràn ngập của thì nhiều hơn, ăn, nhiều hơn, ăn (mà lại chỉ ăn vào tiền mà thôi nên có một cuộc dân chúng chỉ làm gì có tiền trả của Liên Xô hay Trung Quốc để xu nịnh dãi dãi như hai M của phần bắc Miền Nam Việt Nam) nên đời của ta mới xác xơ đến vậy. May mà có Việt kiều hai người họ họ tình mới năm chính thức bơm vào trong nước kho 1 tỷ rưỡi đô-la chỉ không thì dân nghèo sẽ chết đói chết, rồi thì mới đến người giàu và cán bộ, đảng viên không hề mua vé Air France hàng đầu danh để ra đi sang nhà của tôi Thu Sĩ!

Tham lam: M dù lòng tham là bản tính chung Trời ban cho loài người không phân biệt chủng tộc, người Việt Nam đến bất kỳ tham hơn người khác vì đau khổ và thiêu thốn nhu cầu. Lòng tham này biểu hiện trong cách buôn bán là dơ, làm hàng giả và chất dơ u lặt vặt, không phân biệt phải trái và không kìm chế chuyên lợi nhân tình để ngày sau họ hối hận. Kinh nghiệm thực tế cho thấy, người Việt gốc Hoa, tuy cũng tham lam chỉ cần nghĩ là không, trong buôn bán vẫn tự ra thì thà và giữ gìn chút tin họ là người Việt chính tông của mình. Công Sơn, tuy tự xưng mình là vì giai cấp vô sản mà chỉ đến u, lại đến bất cứ đâu đám dân vô sản cô đơn và xô đẩy con người vào chỗ tham lam vô cùng, vô tận. Có đi với Việt Nam du lịch một vòng thì biết liền: Bà con, họ hàng gì mà cho tiền ít thì họ giận, nói xấu, nói xiêu; đến phần thanh lịch gì mà qua cửa họ cũng phải trả tiền; khách sạn thì tân cở nào mà giá lại đắt hơn cả bên M; "núm ruot ngàn đồng" gì mà họ đi thăm thú nơi đâu thì cũng bắt người bào ruot thốt thốt tiền gộp đôi... Ai cũng ngấm ngấm khi thấy cảnh hoàng cung và các lăng tẩm thì cở đô Huế tiêu diêu, hoang phế mà ở đây là một trong các điểm du lịch hái ra tiền nhu cầu nhất. Ai có nghĩ đâu rằng Tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hoá Liên Hiệp Quốc (UNESCO) đã cấp cho nhà cầm quyền Công Sơn Việt Nam hàng triệu M kim để trùng tu di tích này, nhưng họ chỉ vậy, một phần vì tiền đó đã bị họ chia chác nhau ăn cả rồi, phần khác vì họ có thâm ý tỏ cở nh tang thối nát để người lòng xúc phạm của du khách, mà chung quy cũng chỉ là để mọi tiền thêm mà thôi!

Không tôn trọng nguyên tắc và giới giới: Người Việt Nam tự ra rất thích nghi thực và kiểu cách, nhưng lại không chịu tuân thủ một nguyên tắc nhất định nào làm chuẩn mực. Tự là cúng ông bà ngày Tết cho thì cúng thần hoàng hay lại họ, lại cở... mới mới đến theo một nghi thức riêng, không ai chịu ai là chuẩn mực. Rồi cở tham sao thốt bản, đến đời nay mới khi có lại cở gì thì nhiều ai nể làm, mới nhìn thì cũng na ná nhau, lại gần mới biết là không nơi nào hành lại giới nghiêm nơi nào cở. Theo một bài viết của cở Uông Ngô Quang Trừng, hai tháng Ba năm 1975, các đến và thu của Vùng I Chiến Thuật đã phải rút bỏ Hu cho vì phải tuân thủ nguyên tắc thi hành trật tự, khi u mới sau của Quân Đội, trong khi đó và tởng tởnh là Tởng Thởng Thiệu thì lại không tuân giữ nguyên tắc trật tự sau như một khi ban lệnh: chỉ u thì lệnh phải giữ Hu, sáng thì lệnh phải bỏ Hu, làm cho lòng quân rối loạn đến tởi chuyển một Vùng I rồi một nước luôn. (21) Công Sơn cũng vậy, đã có lệnh của trung ương rồi, nhưng các tởnh y vẫn tuân theo ra phần lệnh hoặc ra thêm lệnh khác, nhất là lúc cần đánh thêm một đợt thu của vào nhà đến tởng người quốc gia tởi làm ăn thì Việt Nam. Còn chuyển không tuân thủ giới giới thì ai cũng biết là người mình chỉ nghĩ họ có khái niệm nào đến đến và thì giới, vì họ mới có thể giới cao su. Chỉ chịu khó đi đến một phiên họp công đến hay đi ăn một đám cở nào thì quý và biết. Giới hành lại trên giới y tở là 9 giờ sáng hay 5 giờ chỉ u thì cở y như rằng là phải đến mãi đến 11 giờ trưa hay 7 giờ tởi mới nói tởi chuyển khai mạc đến cở, rồi rồi, ê a mãi tởi quá ng hay tu t gì đó (9 giờ tởi) mới thực sự đi vào tởng tâm buổi. Đi u có và khó hiểu là họ u họ t các quan khách Việt Nam này bình thỏng, khi đi làm sự M để lãnh đạo, thì lại rất hiếm khi thấy có ai dám thỏ mỏ hiếm đến một supervisor đi làm tởi giới!

Không tuân giữ các cam kết: Thối bại hay không tuân giữ các cam kết cũng là một trong các thói xấu mà người Việt mình mắc phải. Các chính trị gia thời chế độ Cộng Hoà Miền Nam đã thoái bại vì tình trạng bủn xỉn lúc đó, tuy có dân chúng ủng hộ dân chúng đúng mức, cho nên công tri khó có dịp để trình bày bệch lá phiêu. Chính quyền Cộng sản bấy giờ tại Việt Nam thì hoàn toàn không hề bận tâm đến chuyện phải giữ lời hứa với ai, vì có công tri nào có thể quyên huy được đâu mà họ phải ngán? Chuyện như thế này họ đã làm ngay sau khi họ "giải phóng" được Miền Nam và đưa hàng trăm ngàn quân nhân, viên chức, thành viên các đảng phái đối nghịch về quê đi "học tập cải tạo" từ 1 tháng tới 10 ngày. Các con số 1 tháng hay 10 ngày này sau cùng đã biến thành 5 năm, 10 năm, 15 năm hay lâu hơn nữa, bởi vì toàn thể Miền Nam Việt Nam đã biến nhà cầm quyền Hà Nội trình trình lên ngay trong "cải tạo ban đầu lưu luy" (22) của cuộc "hoà hợp, hoà giải dân tộc" mà họ đã không ngừng công bố và cam kết ở phía bên kia như để nghe theo mà buông súng đầu hàng cho họ.

Trên đây mới chỉ là 18 trong vô số những thói xấu mà người Việt trong cũng như ngoài nước hiện đang mắc phải. Có thể một số quý vị sẽ cảm thấy bàng hoàng vì không tin là cái dân tộc của chính mình mà lại mang nhiều khuyết điểm trong đó để làm người đến như vậy. Để quý vị có thêm công số, người Việt xin đưa ra một số nguyên do đã đưa đẩy con người Việt Nam, biến máu và thịt, trong cũng như ngoài nước, đến cuộc khủng hoảng đạo đức và xã hội như hiện nay: Vì nỗi chiềm và nỗi xâm lấn miền trong suốt chiều dài của lịch sử, dân tộc Việt Nam luôn luôn phải đấu tranh trong tình trạng nghi ngờ, giận dữ và thù hận. Cái đạo đức của một dân tộc hiện hoà nhập biến thành dân tộc như bé nào đó trên mặt hồ ở Thái Bình Dương nào đó thì thật khó có công hội phát triển trong dân tộc mình. Điều này cũng tương tự như hoàn cảnh như một đứa bé phải sống trong bối cảnh một gia đình đầy những sự lạm dụng (abuse) và bạo lực (violence). Do lâm trận hoài trong chiến tranh, người Việt Nam có thể là những chiến sĩ tài giỏi nhất thế giới, nhưng đồng thời cũng có thể là những con người ít thu nhận ánh sáng và đức độ nhất. Cần xem cùng cách quân ta hành xử với người Chăm trước đây hay người Miên sau này (mà sách còn ghi lại) thì biết. Điều này cũng có thể giải thích phần nào sự tàn ác mà Cộng sản vốn thường dành cho các tù binh trong tay họ, cho dù đó là người (Miền Nam) đồng chủng tộc với họ hay người Mạ, Chăm, Mui, Mạ, Mạ.

a. Chiến tranh triền miên và tiêu hao, cộng thêm với những năm tháng bị xích xiềng nô lệ và làm cho người Việt Nam bị phân hoá (dân Bắc, dân Trung, dân Nam; Quảng Nam hay cái, Quảng Ngãi hay lo, Bình Định hay so đo, Thừa Thiên hay...), và làm cho quyền lực của chính quyền trung ương khó để đưa ra những quyết định và tạo ra tình trạng phép vua thua làng như đã nói, một tình trạng thì chế độ hay ho gì nữa ta xét với một quyên lực của gia, vì nó đưa ra một số quân (thời tiền Đinh) và tinh u (thời Cộng Sản). Điều này cũng giải thích tại sao dân tộc Việt Nam là một trong các dân tộc ít được chính quyền (do họ bận lên học không) chăm lo, phục vụ nhất trong lịch sử nhân loại. Mọi quan hệ đối tượng như gia đình và nhân dân Việt Nam là bên này chỉ chăm chú bên kia phải đóng thuế và đi lính cho mình, chỉ bên này chế độ họ phải lo lắng, phục vụ cho bên kia như quan hệ giữa chính quyền và dân chúng tại các nước khác trên thế giới mà người Việt hay nói đã may mắn có dịp nhìn thấy và học hỏi.

b. Chiến tranh và "đội đội" liên tiếp cũng tồ nên trong tâm lý người Việt Nam những diều thái quá không hay khác như không cha không chúa, hoài nghi, lo lắng, tích luỹ, dè bẻo đẽng, không khoan nhượng và tha thứ, nhốn nháo, chài đá, sống cuống sống vớ, vá vúi, cẩu cẩu, tuồn tuồn, bới bới, tham lam, hèn quân hèn quan, vô luật pháp, vô đạo đức... Đều có lợi ích sống đết nết, các vua, chúa ta mới khi đã chiến thắng kẻ khác thường không mảy khi hành xử cho cao thượng mà chỉ lo trừ thù, đôi khi khá hèn hèn. Họ cũng làm như là không hề biết tới cái đạo lý của các hiếp sĩ từ Đông sang Tây là ô không đánh kẻ ngã ngựa. Diều này giống thích thú sao Công Sơn Việt Nam đã công khai hành hạ và ngòm ngòm giết hại hàng trăm ngàn tù nhân chính trị Việt Nam Công Hoà qua chính sách giết nhân giống nghĩa "hết tể p cội tể o" mà họ luôn mồm huênh hoang là "khoan hồng nhân đạo" (nhất thế giới!) Quý vị họ cũng thà biết, với phía dân tộc M, với chỉ có 200 năm văn hiến, kẻ thù (phe Miền Bắc) đã đết ra sao với người bới (phe Miền Nam) sau cuộc Nội Chiến 1861-1865.

c. Xét riêng với Miền Nam Việt Nam, nỗi đạo lý dân tộc cũng đã suy sụp theo thời gian và tuồn vồn nết cội trôi. Thời Đế Nhứt Công Hoà, chính quyền của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, tuy bới người đết (và nhất là người M) gán cho là gia đình trị và đàn áp tôn giáo, vồn có cái thanh bình, an lạc và kẻ cẩu ng cẩu nó mà suốt quãng đời còn lại sau này dân chúng Miền Nam Việt Nam không còn tìm thấy đâu nữa. Thời Đế Chánh và Tổng Thống Lãnh cộng quyền, đạo đức bới đết đi xuống và họ lo lắng đã thấy lổ mồm với họ nết triu binh lính M tràn vào các thành thị và thôn làng Việt Nam, (cho đết với sự mông cẩu u vồn đẽng minh). Thời Đế Nhứt Công Hoà, khi mãnh lực cuộc đẽng đô-la M bới đết u lộn áp nộn luân lý kẻ kẻ á Đông —vồn còn đâu đó Miền Việt Nam sau chiến hèn quân, hèn quan— các tể nộn nhứt tham tài bới nghĩa, giàu bới bới, sang bới vớ, vớt giá leo thang, bới đết quan thầy, đết đết m, ăn cướp (đẽ M trộm c, đẽ bới sau rới tể đẽ nhà), ăn chới đua đòi, sống thác loạn... bới đết u hoành hành, gây đẽ vớ cho gia đình và làm rớn nết giết người mội quố gia. Với cẩu ng đẽ tham những gia tăng theo đà chiến tranh tàn kẻ c cẩu vớ nộn kẻ ng hoặng kinh tế triu n miên vì tể n vồn tr M, khi trới, khi sớt (thời Tổng Ng c, thời Tể n sĩ H o, thời thuở tr giá gia tăng, thời thuở ki m c...), luật pháp quố gia và đạo đức dân tộc coi nhứt tể giố kinh hoàng. Những cũng chớ a đẽ n nôi, vì vồn còn có những giống sáng xa xa và lờ lờ nhứt mội Thợ Tổng Tr Vãn Hợng liêm khiết, mội nhà văn hoá Mai Thợ Truy n tâm huyết cẩu vớ nhứt Thợ ng, nhì Chinh, tam Thanh, tể Trợ ng là bới n tể ng sớ ch (và giớ n a) trong Quân Đới. Cho đẽ n đẽ Cẩu S n thợ tr thì vũ tr mội thi t s sớ p đẽ hoàn toàn trên đết dân chúng Miền Nam Việt Nam.

Đẽ giống thích cho sự băng hoại và tan rã hoàn toàn cuộc xã hội Việt Nam hiện nay đẽ đẽ ách thợ tr mê muội và điên cuồng của Công s n, chớ c n xét tới các nguyên do sau:

Người bình dân Việt Nam, vồn không phải là những triết gia có chí u sâu và những tín đẽ có đẽ c tin vớng vàng, đẽ có khuynh hướng tin rợ Ông Trới không có thi t hoặ không có mội, vì làm lành nhứt Việt Nam Công Hoà lờ b Thợ Giớ T Do và người bới Đẽng minh M rớ a sớ và bới rới, trong khi làm ác nhứt Công S n vồn không hề bới trợng phớt mà lờ còn đẽ c vinh thân phì da, thăng quan tiến chớ, giàu có bới bới, năm thê bới thi p, kẻ h u người h, tể n hô h u ng, tể n rợng bới bới, ăn trên người tr c, mội ng hét ra l a, tay chân n m quyền, Việt ki u [v a yêu n c vớ a] s sớt, tể n gới Thợ y Sĩ, con hợ Huê K ... Họ Thợ ng Đẽ (Ông Trới) đã chớt thì

con người được phép làm mọi sự mà không sợ bị ai xét đoán, trừ ng ph t. (23) Người Việt Nam ngày nay được t do làm mọi điều u th t đ c và đ n h u vì, qua cuộc đ i đ i v a qua, lúc người trung m c n n ch ng h có tiên xu ng phò gì c . (24) Họ n n a, ch tr ng cu C ng S n là vô th n và bách h i tôn giáo, nh ng, cho t i nay, ch a có v th n thánh nào (mà các tôn giáo v n cho là linh thiêng l m) đ quy n n ng đ ra tay tr ng ph t (b c ...) h cho dân chúng m m t ra. S th c thì ch có tôn giáo m i có th cung ng m t th lu t pháp t i th ng và v n c u đ ch n gi ng i đ i làm lành, lánh đ , cũng nh ch có s hi n h u cu m t Đ ng Chí Tôn m i c ng c đ c ni m tin cu nh n lo i v t i ác và hình ph t và v ngày phán xét cu i cùng. (25) C xem cái g ng c a n c M : May mà tôn giáo (mà đ i đ n là các nhà th) bên này v n còn m nh ch n u không thì luân th ng đ o lý c a dân M ngày nay đã đi đ ng r i (m c dù hi n nay ti n b c và tình đ c đ ng th th ng phong, trên ch n đ o đ c).

Tâm lý tuy t v ng đã xô đ y dân t c Việt Nam t i ch ngày càng xa r i đ o lý và ti n g n đ n t i ác. Thông th ng, n u m t ng i có chút hy v ng vào cuộc s ng thì ng i đó, đ u sao, v n e dè hay mi n c ng khi ph i ph m t i, vì h v n còn hy v ng vào s th ng ph t trong đ i. Người c l i, ng i tuy t v ng có m i lý do đ bi n minh cho nh ng hành đ ng vô luân, ác đ c c a mình, b i vì, theo h , trách nhi m v m i t i ác thu c v k khác, nh t là nh ng k đã làm cho đ i h tr nên tuy t v ng, mà trong tr ng h p này là nh ng lãnh t C ng s n b t tài và vô đ o đ c đ ng tr đ t n c. Ph n l n dân chúng Việt Nam hi n nay đ u mang tâm lý tuy t v ng, không h tin t ng gì vào t ng lai đ t n c hay vào nh ng m t nh t qu c, dân t c, danh đ , trách nhi m... mà m nh ai n y tìm cách đ a gia đình, con cái mau mau ch y ra n c ngoài (nh t là sang M , dĩ nhiên r i!) qua ng ch a b nh, du h c, hay theo các đ n hôn phu, hôn thê, hôn ph i... Và ph n l n s ng i còn l i Việt Nam đ u là nh ng k , ho c không có ph ng ti n hay c h i nào đ b n c ra đ i, ho c là vì h đ ng có th a th l c và ti n b c đ có th l i đ ng tình tr ng tuy t v ng c a ng i khác mà c ng c quy n hành và làm giàu thêm.

N n giáo đ c cu C ng S n Việt Nam coi nh s p đ hoàn toàn vì ti n b c cũng không đ xây đ ng tr ng, l p và nâng đ h c sinh nghèo (v n chi m đ i đa s trong tình tr ng kinh t suy s p hi n nay) mà tình nghĩa th y trò cũng m t r i. Thi t tình mà nói, hi n nay m t s các t ch c t nh n t h i ngo i đ ng ph i v Việt Nam lo xây đ ng tr ng, l p cho con em đ h c, b i vì chính quy n C ng s n trong n c, có l vì tham nh ũng nhi u nên m p quá, t i ngày ch bi t n m mà ăn th i, ch không sao đ ng đ y n i mà lo cho dân nghèo (theo đ ng đ ng l i mà Đ ng đã huênh hoang t năm 1932), cho dù dân nghèo đó l i chính là các em nhi đ ng c c c ng c a "Bác H kính yêu" thu nào. Trong khi đó, m t s không nh các giáo viên trong n c, nhân danh nghèo đói, l i đ ng tri n khai l thói b t h c trò c a mình ph i đ ng ti n đ h c riêng t i nhà mình (v i n c ph i kèm c p thêm cho mau gi i), n u trò nào, nghèo quá, không đ n h c n i thì th ng b trù đ p. V l i, các tr ng h c C ng S n không h đ y cho tr em v đ c đ c, t c là luân lý (nh ki u "luân lý giáo khoa th " mà các c l u vong bên này v n ngày đ m nh th ng, ti c nu i) mà ch đ y v chính tr , v lòng h n thù (giai c p) và v lý thuy t c ng s n, t c là m t hình th c công dân giáo đ c (civics) nào đó. Ngay sau "gi i phóng," m t giáo viên Mi n B c thu c lo i con ông cháu cha vào đ y h c c các tr ng Mi n Nam Việt Nam đã ph i th t lên: Ôi! Sao mà h c trò trong Nam này l i l phép và h c gi i đ n th ! Ch b v i h c sinh Mi n B c (xã h i ch nghĩa), v a vô l l i v a đ t nh b o! (26)

d. Chá nghĩa vát chát, mãnh lác kim tián và náp sáng thá háng kiáu Má (má Cáng Sán đá hoan há rác vào nhá mát cáu tinh cho nán kinh tá thái ráa cáa há) đang hoành hành đá đái tái Viát Nam nhá cá nháng đát thăm viáng (đá đáo Cá Chi) cáa du khách ngoái quác cùng vái các chuyán vá thăm quá háng liên tiáp và gái tián vá Viát Nam át cáa Viát kiáu hái ngoái (má sá dách là Viát kiáu tá Má, ká đán theo thá tá là Ca-na-đa, Anh, Pháp, Bá, Hoá Lan, Úc, ý, Đác (bát đáu hái káo), Nhát Bán (cáng hái káo), Nam Hàn (káo hán chát náa), rái mái tái các lân bang, các hái đáo Thái Bình Dáng và Phi Châu). (27) Tá chá tranh sáng, nháng thành phán giàu cá không máy háp pháp nhá thái thá hán mang hián nay (nhá thành phán đáng viên, cán bá cáng sán, dân đáu cá tích trá, mánh mung...) lái đang tranh sáng, tác là làm sao cho cuác sáng cáa cá nhân mình, gia đình mình và phe đáng cáa mình ngày mát tràn đáy khoái lác hán, bát ká quác gia háng vong. Trong khi nái lác (đáo đác làm ngái) thì không cá , mà ngoái cháng (đála và náp sáng háng thá) thì lái quá mánh, hái làm sao dân tác Viát Nam cháng nái đá khái bá trám luân, băng hoái và tá tá tián đán chá điát vong?

e. Sáng gian lán, láa đáo lâu thành quen, và thói xáu này đán đán đi vào cái vô thác cáa dân tác, hay nói cách khác là nháp tâm, tác là hái nháp vào tâm tình dân tác. Tái nghiáp cho dân Viát Nam thuác thá há hián nay á chá là há không há biát là mình đang ngày càng xa rái cái nguán đáo đác mà mái đái ông, đái cha cáa há ván còn cá đó. Há vào làm viác nái đáu thì phái lo ăn cáp thì giá, nguyên vát liáu và cá tián bác (khi cá cá hái thát kát) đá đác no đá, vì nhà nác hay xí nghiáp chá cá thá cung cáp cho há đáng láng chát đái. Là dân buôn bán, cho dù là bán thuác Tây —trên nguyên tác là đá cáu nhân đá thá— nháng ngái ta ván phái áp đáng mái thá đán láng gát khách hàng mái mong giàu cá. Câu chuyán ngángôn vá đáo đác nhan đá Cái Cán Thuá Ngán mà ngày xáa ván tháy đáng giáng đáy tái các hác đáng đá cánh giác con ngái phái làm ăn và sáng cho láng thián thì ngày nay không há đác nhác nhá đán. Ngày xáa thì chá cá Hoa kiáu Chá Lán chuyên làm đá giá máo đá tranh tháng, ngày nay ngái Viát mình đáng nhá đá trá thành sá phá trong nháng ngón nghá làm đá giá đá láng gát đáng bào mình. (Chá đám bán ra nác ngoài, ai mà thám mua?) Trong nác, vì cá nán Cáng sán, mái đành phái ra nông nái. Nháng tái sao bán chát cáa ngái Viát đánh cá tái các nác ván mình á hái ngoái lái cáng ván không khá hán "khúc ruát quá nhà"cáa mình vá mát đáo đác? Xin tháa:

Mát hác giángái Pháp mà ngái viát bài này không nhá rõ tên, khi viát vá dân tác Viát Nam, cáng ý khen ráng ngái Viát Nam cá biát tài háp thá và đáng hoá nháng cái hay, cái đáp cáa các nán ván minh thá giái do tình cá lách sá đác mang đán Viát Nam. Thiát ra thì ông đá quá khen. Ngái mình quá cá tài đó, nháng lái chá háp thá nháng cái đá, cái xáu cáa nác ngái đá làm thành sán phám cáa mình, vì cái đá, cái xáu lúc nào cũng đá nuát hán là cái hay, cái đáp ván đòi hái nhiáu hy sinh, khác ká mà con ngái nói chung khó cá thá cá đác. (28) Ngoái trá thá há trá cáa ngái Viát hái ngoái đác sinh ra, lán lên và đác giáo đác y hát nhá ngái bán xá, các thá há phá huynh đá trá đá cá khuyán háng háp thá nháng cái xáu cáa nác ngái, mà trá đá hát là thói háng thá. Khi cái chá tráng háng thá nái ngái Viát táng bá nác ra đi vì lý táng Tá do mà gia tăng thì phái biát ráng há đang ngày càng xa rái lý táng Tá do và cái nguán đáo đác cuá dân tác, vì há không còn tâm trí và thì giá đáu mà tranh đáu cho Tá do náa!

Rái tá đó sinh ra bánh trác lái (hay nhân danh mát lý táng nào đó để ngá lác quyền mà làm giàu cho mình), tranh giành, láng gát và khoe khoang thành tích là nháng tai háa đang liên tác giáng vào tình đoàn kát trong các cáng đáng ngá i Viát hái ngoái.

Mang nháng nháu mác cám cuá ká chián bái khi đát chân đán xángái đá tiáp tác cuác sáng láu vong, nháng ngá i Viát Nam táng gán bó vái Viát Nam Cáng Hoá thuá xáa, nhát là nháng ngá i có ít nháu trách nhiám trong Chián Tranh Viát Nam, đá có khuynh háng cháy tái báng cách đá lái cho nhau, rõ nét nhát là qua háng loát hái ký do các cáu táng lãnh viát vá cuác đáo chánh Táng Tháng Diám, vá cuác chián đáu cháng Cáng không thành sau đó, vá vai trò và trách nhiám cáa há, ván ván và ván ván. Rát ít ngá i có can đám và đá kháng khái tá nhìn nhán là "tôi làm tôi mát nác," (29) trong khi đó mát sá nhà lãnh đáo trác đây cáa Mián Nam Viát Nam lái còn má háng nghĩ tái chuyán Cáng sán có thá triáu vái há vá cho mát giái pháp háu hoà háp hoà giái dân tác nào đó! Nháng vá này tháng lái đáng nháng cuác háp mát vái bán bè và thuác há xáa đá nay thá ra mát quá bóng, mai giáng lên mát tiáng chuông thăm dò đáng chào mái sáng há cáa đáng háng, nháng tháng thì chá nhán đác nháng lái phán đái, chá trích, chám biám chua cay, có khi còn có tính cách xúc phám náa. (30) Ngá cá lái, mát sá không nhá khác lái trá nên tiêu các vì không còn đác háng nháng đác quyán, đác lái, lên voi xuáng chó nhá ngày xáa. Có khi, vì quá tiêu các, há đám ra phân biát ká cháy trác vái ngá i cháy sau, ká tá Cáng sán vái ngá i bá nhiám sá cháy ra nác ngoài sám. Đó cũng chính là mám máng gây chia rá, bát an âám á khôn nguái trong cáng đáng nguái Viát tá ná ná hái ngoái hián nay.

Nhá đác háng các quyán tá do ráng rái nái nháng đát nác thiát sá dân chá, nháu ngá i Viát láu vong đám ra quá trán trong nháng lái chá trích và luán tái nháng ngá i không cùng ý kián vái mình mà, oái oăm thay, phán lán lái là các chián háu cũ cáa mình. Thông qua tá do báo chí và nhá vào chi phí in án khá rá tái hái ngoái, có tái háng ngàn tá báo Viát ngá đáng láu hành trên kháp thá giái tá do. (Đá đây không nói tái sách vá vái hàng ngàn hái ký, truyán ngán, truyán dài, kháo luán, dián tá ... mà phán nháu là đác viát tuá háng chá không đáa theo mát pháng pháp hán hoi.) Điáu đáng buán là chá có mát sá rát ít trong các tá báo này làm đúng thiên chác thông tin, nghá luán hay văn hoá, còn phán nháu chá chuyán chái bái nhau, có khi còn lái cá tông chi, há hàng đái thá ra mà chái. (31) Bái vì, nháng ngá i ta tháng nói, xem văn, biát ngá i, chúng ta chá cán xem cung cách ngá i Viát Nam mình (dĩ nhiên là ngá i á hái ngoái, chá trong nác hián nay thì làm gì có tá do ngôn luán mà đòi cám bút) viát lách ra làm sao thì cũng có thá tháy đác không nháng là trình đá hác ván mà còn cá đáo đác làm ngá i cáa há náa. Kián thác và đáo đác ván là hai điáu kián không thá thiáu cáa mát ngá i cám bút trong ý nghĩa là làm văn hoá, dù á bát cá nái đáu và trong bát cá thái đái nào.

f. Mát sá đáng ká nháng ngá i Viát láu vong, do bát đác dĩ phái tiáp xúc lâu dài vái môi tráng mái đáy nháng luán điáu tuyên truyán xáo trá tái quá nhà trác khi ra hái ngoái, đã bá nhiám nháng tánh xáu cáa Cáng sán hái nào không hay. Mát trong các tánh đó là óc tá hào dân tác thái quá đán đá cuáng ngá tín, bát cháp sá thác là khá năng cáa mình không có là bao nhiêu.

Cháng hán, khi cá ai náu lán mát sá thác (đáu láng) ráng trong cuác chián tranh váa qua, Mián Nam Viát Nam kháng cá tái nguyán náo đáng ká đá đánh Cáng sán má chá đáa váo vián trá Mác p cho mánh do nhu cáu Chián Tranh Viát Nam má Má lá ká chá chát thì láp tác thá náo cáng cá mát vái ngá i gián đá phán đái, cho nhán xát đá lá kháng áyáu ná cá vá sai sá thác. Há lý luán ráng ta cá nhán sá, vá nhán sá đá chánh lá ván quáy cáa ta. Nghe nhá ám háng đáu đáy cáa mát bái hác chánh trá cán bán má Cáng sán đá đám ra đáy cho dán cháng Mián Nam Viát Nam sau ngáy giái pháng: Đát ná c ta giáu đáp, dán tác ta ánh háng... (32) Há quên ráng náu ta thiát sá cá khá náng (vát chát) thì cho dù Má cá bá rái ta báng cách cáp vián trá thì cáng mác xác há, mác má gái má ta phái thua cháy vát vá đán nhá váy? Chá vá quáa tá háo vái tám náng vu vá cáa mánh đán đá kiáu cáng cháa táng tháy má Cáng sán đá xá đáy dán tác Viát Nam đán chá ngháu hán cáng cá nhá hián nay.

g. Ngá i á hái ngoái, nhát lá nháng ngá i đá lán tuái, đáu sao khi rái bá đát ná c ra đá cáng đá mang theo mát sá tánh xáu cán bán cuá dán tác, đá rái khi sang đáy cá thá má phát huy: chia rá, khách bác lán nháu, thách lám lánh tá, kháng lo viát lách cho ra hán má chá lo chái bái, loá báp bán bá nái xá lá (báng nhá láu, xe hái trá gáp), loá báp ngá i trong ná c đáng ngháu táng (báng nháng chuyán áo gám vá láng váng tián qua cáa sá)... Mát sá, nhá váo lánh cám ván kinh tá trá c đáy cáa Má cháng Cáng sán Viát Nam, đá dáng nháng chuyán du lách vá thám quá nhá cáa mánh đá buán bán hay chuyán tián láu, kháng ít thì nháu cáng lám giáu cho cán bá, vián chác Cáng sán trong ná c. Cá ngá i, vá quáa tha thiát vái chuyán vá Viát Nam, đá kháng dám tá thái đá náo vái nháng vi phám nhán quyán hay bách hái tán giáo cáa Cáng sán trong ná c, lá lá trong các sinh hoát cháng Cáng á hái ngoái, mián sao khái bá Cáng sán nám váng ghi sá đán rái trá thù khi há lán tán xách gái vá Viát Nam má thái. Lái cá ká ráng sác bánh sanh lám ra các sán phám ván nghá sao cho thiát háp gu vái Cáng sán bán nhá, vái hy váng nái ráng thá tráng lám án, buán bán vái Cáng sán sau náy, cho dù, đá lám chuyán đáó, há đá phái nhán tám phán bái tánh chián háu nám xáa vá chà đáp lán sá thác, trong đá cá sá thác vá cuác Chián Tranh Viát Nam váa qua. (33)

Sá hoánh hánh cáa các thái xáu kinh nián náy táng cáng đá đá giái thách tái sao Viát Nam ta ngáy nay đáng rái váo há sáu cáa sá ngháu nán lác háu, chia rá vá nghi ká lán nháu đái đái kháng nhát phái, cho dù cháng ta cá trán cháy đán gáoc bián, chán trái náo đá náa. Vá náu đá náy cá thá tiáp dián, dán tác Viát Nam sá tá mánh đá váo chá diát váng bán cánh áng láng giáng Trung Hoa kháng lá đáng ngáy cáng bánh tráng thá lác sang các lán bang nhá bá hán nhá Hàn Quác, Viát Nam, Lào, Cám-Bát, Thái Lan, Mián Đán vá Nê-pan. Khi cánh giáac mái ngá i vá nháng thái há, tát xáu náy cáa ngá i Viát Nam, ngá i viát kháng há cá ý đá nhá bái lá dán tác mánh —nhá nháng thián tái cháp má trong cáng đáng mánh ván nghá— má chá muán giáng lán mát táng chuáng cánh tánh cho tát cá nháng ái đáng ngá má trong giác máng váng son ráng ngá i Viát cháng ta quáa tái hoa, quáa đác đá, đá rái lái uát tác, tác tái sao ván ná c —má Mát Trán Giái Pháng Mián Nam Viát Nam trá c đáy tháng ca cám lá "đá đán rái" —(34) ván cá cán lao đáo ghá gám, dán tác mánh ván cán trám luán, khá ái nhá váy. Sá thát thì ngá i mánh cáng cháng cá tái cán lá bao so vái các dán tác bán nhá Trung Hoa, Đái Hàn, án Đá, vá nhát lá Nhát Bán. Vái ba cái thánh cáng lá tá trán đáng hác ván hay trong kinh doanh nhá má mánh luán hánh đán kia kháng nái lán đá cá cái gái đáng chú ý. (35) Đá lá cháa nái tái sá kián lá háu hát nháng ká thánh cáng náy —hián kháng cán mang quác tách Viát Nam náa cho đáu khi vá thám quá háng há cá thiát sá đá cá Cáng sán ban cho quy chá song tách (Viát-Má đá huá)— sau cáng cáng chá đác tám phác vá cho xá sá mái cáa há chá kháng máy khi cho đát ná c Viát Nam. Chá cá nháng thái há, tát xáu cá tánh cách tá táng truyán đá lá cán á mái trong ta nhá lá mát đái sán dán tác kháng thá tách rái, vá chánh vá thá má nó đá tác hái tái táng lái dán tác Viát

Nam viết như u. (36) Dám xin các bậc thức giả và quý vị có chút công tâm hãy giúp soi sáng đường hướng và những gì tiếp diễn đáng nên hãnh diện và những gì chệch hay ho mình nên biết tận dụng làm xấu hổ mà sớm thoát. Thời tiết nóng, bên cạnh lòng tự hào và dân tộc, chúng ta cần phải nhìn ra những nhược điểm, những thói hư, tật xấu của mình. Thái độ vô tư, khách quan trong việc phê phán, đánh giá là cần thiết để nhận diện lỗi mình ngay để sửa đổi những mặt phải trong chân thành. Bởi vì có nhìn rõ điểm của mình và có thể biết mình chúng ta mới có thể sửa đổi điểm điểm điểm điểm điểm lên Chân, Thiện, Mĩ. Trên thế giới, phải tu thân trước đã rồi mới mong tính từ chuyên gia, trí tuệ và bình thiên hạ. (37) Đức Khổng Tử có nói: Người quân tử học biết đi u thì sẽ đi nhanh như gió. Thời tiết là xốt xa khi toàn bộ vận mệnh đất nước Việt Nam ngày nay là tu thân vào ý thức và câu nói trên, tức là vào thành tâm, thì nên chỉ sẽ đi bước đi đúng sai trái mà, vì bản thân ngoan cố kéo dài thì hơn nữa thì khổ qua, những người Cộng sản đã dùng bạo lực cướp ép dân tộc phải đi theo. Người viết bài này cũng mong rằng người Việt chúng ta hãy nhìn lại tìm để tu thân thì nhìn lại mình trong gương, sẽ đi bước những đi u sai trái kia, bớt tự hào khoe bày đi, bớt kiêu căng đi, bớt nghi kỵ đi, bớt chấp nê đi, bớt chia rẽ nhau đi, để rồi cùng nhau bắt tay tìm mặt lý cho đất nước, ngay hôm nay đem lại hạnh phúc, ấm no cho hàng triệu đồng bào già trẻ còn "điều linh hồn quê nhà đang chìm đắm." (38) Chắc có lúc đó Việt Nam mình mới có hy vọng tiến lên theo kịp đà tiến hoá chung của nhân loại trong thiên niên kỷ tiếp.

Ghi chú:

Nếu quý dân tộc Việt Nam ta có đầy đủ những đức tính quý báu hơn hẳn những gì yêu nước, yêu người, anh hùng bất khuất, trung hậu đảm đang, cần cù chịu khó vượt bậc, thông minh, tài trí, lành lặn, kiên trì... thì sao lại chỗi dậy và nay tình trạng sa sút, phân hoá như không thể nào chữa trị được? Và đi chi u và thi gi, thế giới đất đai, thua sút hơn mặt đối dân tộc mà lại chỗi không làm oai hùng như Việt Nam.

Nguyễn Thu & Trần Minh Xuân, Tỉnh Thừa Thiên Huế, Mekong-Tôn, 1991.

(1) Nguyễn Gia Kiểng, một thành viên của Nhóm Thông Luận tại Paris, Pháp Quốc, trong một bài báo nhan đề Phải chăng nhân vật Nguyễn Huệ qua lại chỗi đã được tôn vinh quá ? đăng trên Ngày Nay Minnesota ngày 31 tháng Mười, 1997, đã đặt lại vận động công lao và thành tích của Vua Quang Trung trong lịch sử, tự do hoài nghi rằng sách Việt Nam, nhất là Việt Nam Sử Lược của Trần Trọng Kim, đã thổi phồng quá uy danh và tầm vóc của Quang Trung Đế, một trong những anh hùng dân tộc vĩ đại nhất và được tôn thờ nhất qua bao triêu đại và chế độ chính trị tại Việt Nam.

(2) Cựu Thủ tướng Đệ Nhất Cộng Hòa, người giúp phe quân nhân lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm hồi năm 1963, viết quyển Việt Nam Máu Lửa Quê Hương Tôi, một hồi ký cho hay tại sao ông phải bỏ vợ để dấn thân trước đây của mình là Tổng Thống Diệm để ông và phe đảo chánh do Tổng Thống Dương Văn Minh cầm đầu. Phe đảo chánh đã giết và tàn sát ông và bào chữa ông rồi lên cầm quyền tại Miền Nam Việt Nam. Các Tổng thống Trần Văn Đôn, Nguyễn Chánh Thi và, gần đây nhất, Tôn Thất Đính cũng viết hồi ký về cuộc đời binh nghiệp và những đóng góp của mình vào đất nước mà các vị đó đã giúp cho bại trận.

(3) Như người, sau khi từ Việt Nam trở về, đã giúp quố cáo cho du lịch Việt Nam. Có người đã viết về những bài báo dài khen ngợi những điểm mới tại Cộng Sản Việt Nam ngày nay, với người ý rằng Việt kiều hải ngoại nên thử thăm đất nước mới phen. Tất cả những việc làm này đều nhân danh tổ quốc và dân tộc.

(4) Xin xem Việt Nam Văn Hóa Sử Cương của Đào Duy Anh và Việt Nam Sử Lược của Trần

Tráng Kim.

(5) Đái vái ngái Má, các công trình sau khi tát nghiáp đái hác thiát đáng ká, vì há không đáng lái á mánh báng kiám đáng cá mà đánh giá cao nháng phát minh, nghiên cáu hoác sáng tác cuáng ngái mang báng cáp đó. Sinh viên các náoc khác đán du hác tái xá này láy đáng cá báng cáp xong tháng vá xá làm quan to, và coi nhá thoá mãn vái thành táu khoa báng cáa mình.

(6) Táng Giám Mác Phanxicô Xaviê Nguyán Văn Thuán, trong mát bài giáng nhan đá Tháp Đái Bánh đáng trên Táp san Đán Thân, tháng 5 & 6, 1999, gái đó là bánh phá tráng chián tháng. Tháp Đái Bánh là 10 thói há tát xáu cáa ngái Viát Nam mà theo tác giá thì nay đã bián thành nháng căn bánh háu nhá hát thuác cháa.

(7) Táng Giám Mác Nguyán Văn Thuán gái đó là bánh cá nhân chá nghĩa. (báđ).

(8) Theo Nguyán Thuá & Trán Minh Xuân, Cáng Sán Viát Nam chá tráng toàn dân phái ká tháa có phát trián nán văn minh rác rá cáa Viát Nam mà tián nhân đã đá lái. Phê phán chá tráng này, tác giá viát: Chá tráng rát đáp, nháng há [Cáng sán] lái tá hào chá có Đáng và Nhà Náoc Cáng Sán, chá có nán văn hác, văn nghá ôái n thác xã hái chá nghĩaá mái phát trián đáng truyán tháng dân tác mát cách trung thác và tát đáp, ngoài ra không mát ai khác. (sáđ).

(9) Cáu tá lánh Sá đoàn Nháy Dù cuá Quân Lác Viát Nam Cáng Hoà, Táng Lê Quang Láng, trong mát bài viát đáng trên Đác san Hoa Dù Denver, 30 tháng Tá năm 1998, đát nghi ván vá ý đá cáa vá táng tá lánh quân đái, Táng Tháng Nguyán Văn Thiáu, khi ông ra lánh xá lá đái đán vá vũ bão hàng đáu này cáa quân lác ra táng lá đoàn riêng rá trong nháng ngày cuái cùng cáa cuác chián tái Viát Nam. Tráng đó, Ông Thiáu cũng đã ra lánh buác mát đái đán vá vũ bão hàng đáu khác, Sá Đoàn Thuá Quân Lác Chián, phái cáp tác cùng vái Biát Đáng Quân và bá binh rút lui khái Vùng I Chián Thuát, làm cho sá đoàn này bá thiát hái rát náng vì phái háng cháu toàn bá gánh náng cáa mát cuác rút quân không có chuán bá. Nhiáu cáp chá huy TQLC táng vào sinh, ra tá đá tái chiám và giá váng táng tác đát cáa vùng giái tuyán khái tay Cáng sán trong Mùa Há Đá Láa, 1972, đã uát á tá sát khi bá đách bao vây và phác kích.

(10) [Đái u cán ghi nhán là Mián Nam Viát Nam đã không sáp đá chá vì nháng hành đáng có tính cách không ăn đáng cá thì đáp đá đó cáa cáu Táng Tháng Thiáu, mà vì chúng ta đã bá đáng minh Má bá rái. Mát khi Má đã bá rái rái, không ai —ká cángái anh hùng ôán trung báo quácá Nguyán Khoa Nam— có thá giá váng Mián Nam hay xoay chuyán tình thá trong giá phút đó, vì chúng ta đã quá tuá thuác vào vián trá Má. Ván náoc đã đán hái nhá váy, cho nên mình cũng khó trách cá riêng ai đáng cá.]

(11) Nhiáu ngái ván nghĩ ráng Táng Tháng Thiáu đã chái khám Táng Minh Lán cho bá ghét, vì giáa khi cuác chián đáng khác liát và tình thán quân dân Viát Nam Cáng Hoà có lúc đáng lên cao, vá cáu lánh đáo cuác đáo chánh lát đá Táng Tháng Diám và cũng là lánh tá cáa cái gái là thành phán thá ba tái Mián Nam Viát Nam (mà Cáng Sán áa thích) lái há hào mát giái pháp hoà bình, vái chá tráng ráng Viát Nam Cáng Hoà nên đán pháng ngáng chián đáu mà tiáp tác tháng thuyát vái Viát Cáng là phía luôn luôn áp đáng chián thuát váa đánh váa đàm trong suát cuác Chián Tranh Viát Nam. Dĩ nhiên là Táng Minh đã quá tin vào phe Cáng Sán nên mái cháu nhán trách nhiám lánh đáo Viát Nam Cáng Hoà sau khi mát trong nháng phòng tuyán cuái cùng cáa phe chính phá là Xuân Lác, cách Sài Gòn 70 cây sá vá háng Đông Bác, đã mát — hay nói cho đáng hán là sau khi quân Cáng Sán, mát quá, đã bá không đánh Xuân Lác náa mà đi vòng vá phía Sài Gòn.

(12) Xin xem When Hell Was In Session (Rát Xuáng Âm Ty) cuá Jeremiah A. Denton, mát Đái tá Hái Quân Má táng bá Cáng Sán Bác Viát bát giam tái Nhà tù Hoá Lò Hà Nái sau khi phi cá cuá ông bá bán rái trên vùng trái Bác Viát trong Chián Tranh Viát Nam. Nhà xuát bán Traditional Press, Alabama.

(13) Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Thuận gọi đây là bßnh bè phái chia rẽ. (bßd).

(14) Thành tựu lớn nhất về kiến trúc của Việt Nam cổ xưa là Thành Cổ Loa thời An Dương Vương Thục Phán mà nay đã bị thời gian và bao lớp sóng phßng và binh lửa tàn phá. Các tài liệu của Công Sơn Việt Nam mô tả thành xây trên một khu đất cao và rộng, diện tích 92 hecta, nằm trên bờ sông Hoàng Giang, gồm ba vòng thành theo hình xoắn tròn. Chu vi vòng ngoài 8km, vòng giữa 6,8km, vòng ba là 1,6km... Bß rộng chân luß 20m, rộng 4m, cao 12m. Giữa hai vòng thành, nơi xa nhất 400m, giữa các vòng thành có hào sâu có thể lưu thông bằng thuyền. Mọi luß có nơi uốn lượn, nơi uốn ngoßng thông nhau...

(15) Theo Trần Trọng Kim, người Việt Nam cũng có khi quß quyßt và hay bài bác nhßo chß. (sßd).

(16) Trong Nhßng Trần Đánh Lßch Sß Trong Chißn Tranh Việt Nam, 1963-1975 (Nhà xuất bản Đßi Nam, Hoa Kß), tác giả Nguyễn Đßc Phßng, khi đề cập đến Trần An Lộc, đã không hề nhắc nhß vai trò của Liên Đoàn 81 Biệt Cách Nhßy Dù là một đơn vị vô cùng thiện chiến và dũng tinh thiện chiến của Quân Lßc Việt Nam Cộng Hoà. Nếu Biệt Cách Dù không nhßy vào giữ cố An Lộc thì làm sao có được hai câu thơ bất hß vinh danh: An Lộc đã a sß ghi chiến tích; Biệt Cách Dù vô qußc vong thân? Nên nhớ là đề soạn nên chương này, tác giả đã tham khảo tới 32 quyển sách, báo để liệt kê trong một thời gian dài nghiên cứu chißng. Các họa ký hay truyện tranh của phe ta và nhßng truyện đánh lừa khác —nhß truyện Qußng Trßng hßn— cũng vô pßhßi lợi ích mà theo người viết thußc màu áo, màu mũ nào.

(17) Thißt ra, từ lâu đã có Thuyết Việt Nho, một công trình nghiên cứu hết sức khoa học và nghiêm túc do Giáo sư Kim Đßnh Khßi soạn và thuyết minh qua 14 tác phẩm mà ông đã viết. Đßi khái, tác giả cho rằng văn minh và văn hoá Việt Nam có trước hay ít ra cũng đồng thời với văn minh và văn hoá Trung Hoa, bởi vì giòng giống Việt (Bách Việt) từ phßng Bắc đã tiến vào Trung Hoa từ rất sớm nên các trißu đßi của Vua Phßc Hi, Thßn Nông và Hußnh Đß. Sau đó Hoa tßc (tßc Hán tßc) tràn đến. Và sau truyện đánh bại Trác Lộc giữa Hoàng Đß (lãnh đạo Hoa tßc) và Sĩ Vßu (lãnh đạo Viêm Việt tßc), Sĩ Vßu chiến nên gißng Viêm Việt lùi bước đến với phßng Nam để trở thành người Việt Nam ngày nay. Trong quyển Ngußn Gßc Văn Hoá Việt Nam, Giáo sư Kim Đßnh Khßi rõ ràng Việt Nho chỉ truyện nhân chủng, dân quyển, bình quyển, bình quyển nam nữ, quân bình tình lý hay là văn võ song hành.

(18) Sĩ chép rằng đßi Nhà Trần, sau nhßng truyện đánh Chiêm Thành, quan quân Đßi Việt thời bấy giờ đem với nhiều các cung nga, vũ nữ của Chiêm Thành. Các đức sĩ văn hoá này đã truyßn bá nhß thußt Chiêm Thành tới Việt Nam qua các vũ điệu cung đình mà họ trình diễn, làm say mê ngây ngất trißu đình ta và làm cho ta phải cúi đầu trước họ.

(19) Vào đúng lúc có Cuộc Đßu Xßo Ba-lê, Phan Châu Trinh đã gọi cho Vua Khßi Đßnh một bức thư dài, đßi khái ông hài lòng nhà vua là chú lo sống xa hoa, xa xỉ mßnh và chußng sß quß lý cho rõ mình là một đßng quân vôßng mà không hề để ý đến phúc lợi của dân tộc Việt Nam lúc đó đang nằm dưới ách đô hộ của dân Pháp. Bßc thư có tác động nhß một gáo nước lạnh dội vào mặt mặt vua hoàng đế, mà vào thời đó nếu không phải là một nhà Tây học đức Hßi Nhân Quyßn Pháp hầu như triết gia như Phan Châu Trinh thì không một sĩ phu Việt Nam đương thời nào dám đến mặt.

(20) Những người và tin rằng dân tộc Việt Nam mình đức biết có khả năng xâm lược và làm họ họng bất cứ họß thuyết nào để hay ý thức họ chính trị nào để du nhập vào Việt Nam, cho dù đó là đạo lý Khßng Mßnh, họß thuyết dân chủ Tây phương hay ý thức họ Mác-xít Lê-nin-nít!

(21) Xin xem Vì sao tôi bỏ Quân Đoàn I của Táng Ngô Quang Tráng, đăng trong Táp chí Sóng Thán 1999, Ká Niám 45 Năm Thành Láp Thuá Quân Lác Chián Viát Nam Cáng Hoà.

(22) Cái thuá ban đầu láu luyán áy, nghìn năm cháa dá đã ai quên. Thá Thá Lá.

(23) Hai triết gia vô thần Đác của thế kỷ 19 là Feuerbach và Nietzsche lán lát rao giáng tin dá Tháng Đá đã chết, và mọi giá trị truyền thống của con người theo đó cũng chết luôn. Họ đã không có Tháng Đá thì cuộc đời chúng họ có mục đích và ý nghĩa gì, và con người dá phép làm mọi sự mà y muốn.

(24) Ai cũng phải nhìn nhận rằng, qua cuộc xung đột tại Viát Nam, Cáng Sán Viát Nam đã chứng tỏ họ thuác loài tàn ác nhất, nhá thá giái, và thành tích thá tiêu thiát lá đời thá theo pháng châm tàn sát giát lám hán bá sót, pháo kích bắn bãi vào các khu dân cư (chá vì các khu này tình cờ nằm gần các căn cứ quân sự Mỹ hay Viát Nam Cáng Hoà), bắn giát dân lành vô tội ngay trong lúc họ đang cháy trốn Thán Chián Tranh do chính họ tạo ra, tạo nên những Đái Lá Kinh Hoàng và Quác Lá Máu vang danh trong lịch sử. Nhưng vì sao Ông Trái lại để cho họ chiến thắng? Tại sao Ông Trái lại bắt những người cộng sản súng bắn dân lành và tạo cho dân tộc như các chiến sĩ Quân Lác Viát Nam Cáng Hoà phải thua, phải chết thảm? Nếu còn phải đời thì "ngày phán xét cuối cùng" lúc đó Ông Trời mới cho ra tay trừng bắn thì ai còn biết Ông Trái ở đâu?

(25) Thiên võng khô khô, sự nghi ngờ lâu, nghĩa là Láng Trái láng láng, tuy thế nhưng không ai có thể thoát ra được. Ý nói con người dù có thể thoát được luật pháp trần gian (như cộng sản chính quyền nên khi bắt thế gian trừng trị) nhưng không thể thoát khỏi Láng Trái, bởi vì Tháng Đá chí công và đầy quyền năng sẽ trừng phạt những kẻ gian ác, cho dù kẻ đó hiện đang cộng quyền sinh sát trong tay.

(26) Một giáo sư trẻ của Cao Đáng Sài Gòn đã tâm sự với tôi về các giáo sinh của mình về tình hình trường trại và trình độ học vấn của học sinh Miền Bắc Viát Nam từng là học sinh của bà trưởng đây.

(27) Người Viát Nam tôi quê nhà hiện nay, có lẽ vì quá thiáu thán nhưng lại ham học nên vì cuộc đời tuy vất vả, luôn luôn đánh giá Viát kiáu học ngoại và thăm quê hương qua cách chi tiêu ráng hay hợp của mọi người này. Tháng thay cho những Viát kiáu nào thì không có là bao mà tình yêu quê hương đất nước thì dát dào như biển ráng, sông dài và đời dáng bát ngát, chi tiêu như giát như xê-rum phòng mạch nên mọi người tháng xa xôi là đời Viát kiáu kéo!

(28) Nguyễn Thuá & Trán Minh Xuân viết về khả năng học hỏi của con người văn hoá ngoài của dân tộc Viát Nam như sau: "Cái chết tuá, tinh hoa của các thủ du như hợp như không có đời thì đời thế hiện mà chỉ có cái phần đuôi của bã của những thế đó mới tung hoành ngang dọc trên mặt đất này [Viát Nam]. Tóm lại, chúng ta cháy theo cái đuôi của mọi người văn hoá bên ngoài mà không thấy sự nằm bắt được cái tinh lý ở dưới của các luồng thì thế ngái lại." (sdd).

(29) Tôi làm tôi một nước, bút ký của Lê Văn Phúc. Nhà xuất bản Đái Nam, Hoa Ká.

(30) Cựu Phó Táng Tháng Nguyễn Cao Kỳ, trong một bài nói chuyện trước các chiến hữu Không Quân của ông cách nay vài năm tại Texas, đã hô hào một cuộc hợp tác chính trị với Cáng Sán Viát Nam như là một cách để ngăn chặn Viát trong và ngoài nước cùng nhau bắt tay kiến tạo quê hương. Lại hô hào của và cựu táng Không Quân đã lập tức bắt những người Viát chứng Cáng tại khắp nơi trên thế giới phải đi kiểm liát, cho là đón gió trời. Dáng như thế gian gần đây của Táng Ká đã có những tiếp xúc không chính thức với Hà Nội để mua của một chế độ chính trị nào đó quê nhà, vì vậy cựu Táng Lánh Không Quân Viát Nam Cáng Hoà, người từng đem máy bay ra oanh tạc Bắc Viát hồi 1965, coi như không làm nên được chuyện gì khi qua sông láu vong bên Mỹ. Có tin là một cựu táng lãnh khác của Miền Nam Viát

Nam, Nguyễn Khánh, cũng đang thực hiện những cuộc phiêu lưu chính trị trong nước. Cũng như ông K, với cuộc trong lãnh này với tin rằng một ngày nào đó Cộng Sản sẽ phải cúi đầu trước ông. Riêng cuộc trong Thủ tướng Đỗ Mười và Văn Minh thì đã công bố kế hoạch với sinh sống tại Việt Nam với Cộng Sản. Với cuộc trong báo sao trong có công sát hại một trong những đồng chí là hai nhà hoạt động Cộng Sản là Thủ tướng Đỗ Mười và Miến Nam Việt Nam trong một cuộc đảo chánh hai năm 1963, nghĩ rằng mình đã có công đưa Việt Nam Cộng Hoà vào chế độ hàng không đưa quân đội Cộng Sản Bắc Việt hai tháng Tết năm 1975, tiết kiệm được nhiều xương máu cho cả đôi bên trong cuộc chiến.

(31) Bà Hoàng Phóng, Hoa Hưu Phu Nhân Liệt Quốc Trong Vũ Trụ, 1995 (Mrs. All Nations Universal, 1995), Giám Đốc Tham Mưu Viên Hoàng Phóng tại Houston, Texas, vì lý do cần tranh chấp nghiệp, đã báo một tờ báo Việt ngữ để phỏng vấn bà liên tục. Với chủ nhiệm kiêm chủ bút tờ báo trẻ như trong tuyên bố: "Chúng nào Bà Hoàng Phóng còn thì tờ báo chúng tôi vẫn còn," ý nói tờ báo này được sinh ra với sự mong chờ của Bà Hoàng Phóng! Thiệt là: "Truyền Kịch còn thì tiếng Việt hãy còn" (Phạm Quỳnh), và "Tôi chỉ biết, vậy tôi hiểu hơn" (Kịch Descartes).

(32) Tác giả những truyện "học tập cộng đồng" tại Miền Nam Việt Nam đều có một giáo trình 10 bài học chính trị cần báo cho sĩ quan, viên chức "ngụy" (tức chế độ Việt Nam Cộng Hoà cũ), báo đưa báo Bài Số 1 "Đất nước ta giàu đẹp, dân tộc ta anh hùng". Các bài còn lại là về cuộc chiến đưa chúng Thủ dân Pháp và Đế quốc Mỹ, công cuộc xây dựng chế độ nghĩa xã hội, chính sách "khoan hồng nhân đạo" của Chính phủ Cách mạng (Cộng Sản) dành cho "ngu quân, ngu quy"..." Trên lý thuyết, "cộng đồng viên" học xong 10 bài này thì coi như mãn khóa và được trả về nguyên quán. Nhưng vì 10 bài này có xảo trá, nên lui cũng chờ lâu khoảng hai tháng cho nên không có ai được về, mà tất cả đều phải đi tiếp tục "cộng đồng lao động" cho đến khi "thất sự" thì bỏ. "Cộng đồng lao động" tức là đi lao động khổ sai tại những ruộng hay núi rừng. Muốn được coi là thất sự thì bỏ, cộng đồng viên phải đi tiếp tục trung tâm ba đến năm hay mười năm hay lâu hơn nữa, thường là tu tập sự cần của món "nợ máu" để với nhân dân (tức là Cộng Sản) mà "cộng đồng viên" đã vay trong cuộc chiến.

(33) Xin xem Paris By Night 40, chế độ Mỹ, cựu Nhà Thuý Nga Paris. Giám đốc sản xuất là Tô Văn Lai; biên tập & giới thiệu chương trình là Nguyễn Ngọc Ngọc.

(34) Đoan cuối báo quốc thiều nước Cộng Hoà Miền Nam Việt Nam [Cộng Sản Nam Việt Nam] trước ngày báo chính đàn anh Cộng Sản Bắc Việt yêu cầu của họ theo tiêu: Vẫn nước đã đến rồi, Nguyễn hy sinh đến cùng. Dựng xây non nước sáng tươi muôn đời... Giới Phóng Miền Nam Hành Khúc.

(35) Nguyễn Thu & Trần Minh Xuân: Chúng ta có thể có một đôi cá nhân thông minh, xuất sắc, nhưng để họ nên một cái tiếng chế trên thế giới không có một đóng góp nào đáng giá. (sdd).

(36) Nguyễn Thu & Trần Minh Xuân: "Không một những thói xấu của người Việt Nam. Đến nay, những thói xấu đó càng trở nên lưu lại khi cần thời gian phát triển." (sdd). Trên thế giới, tôi hiểu người đang có hiện tượng chế phải ngu người gốc Việt Nam khi nào có thể được, đến hình là một sự ngu người trong giới ca sĩ chuồng sĩ di. Ca sĩ hát tiếng Việt Nam gì mà họ được hai tiếng ngu người gốc thì chế khai mình là ngu người Tàu! Vì sao được sinh ra và lên tiếng Việt Nam, nói tiếng Việt Nam thì thu hoạch lòng người, và họ có ngu người Việt Nam đổ máu ra trong chiến tranh mà được quốc gia cho đi đến non mà lại không dám nhận mình là ngu người Việt Nam? Té ra là vì sự. Mà để gì làm cho mọi người này phải sợ? Hai tiếng là trả lời.

(37) Khóng T: Tu thân, gia, trị quốc, bình thiên hạ. Nghĩa là: Trước hết phải tu dưỡng tánh tình để trở thành người có đạo đức. Sau đó mới tính tới chuyện quản lý gia đình. Kế đó mới đem tài năng ra mà trị nước. Và sau cùng, khi đất nước đã thanh bình, ta mới tính đến chuyện

mang lại an lạc, thanh bình cho tất cả mọi người trên thế gian.

(38) Lời nhác trong Chuyán Đồ Vĩ Tuyán của Lam Pháng.

Xem tiếp bài 2

Bài II

Nháu Nguyán Hái Thá, ngáng i dách "Ngáng i Trung Quác Xáu Xái" của Ba Dáng đã giống tráng c, "Có thể gieo rắc lòng bình an nháu để gieo rắc cuán sách náy"... Quá thật là nhá váy, vì chá để cá bài gieo i thiáu của Phan Thanh Tâm thái, chúng ta đã làm phái ngay điáu xa xót vái câu hái cay đắng: Cháng là ngáng i Viát cũng "xáu" đến đá đáng sợ nhá thế sao? Câu trá lời không thể khá quan hán vì nhá Saroyan Vann đã trình bày quá đáy đá và quá háu lý (đá phán l), mà chúng ta dáu đào cái há sâu bao nhiêu, tiếng váng của lời tá giác "Vua Midi mác tại là a!!" cũng không thể láp liám đá c. Váng, ngáng i Viát Nam đã trở nên thám tá đá đáng, và bián táng đến đá thám tháng - Đã đến lúc chúng ta phái cháp nhán số phận, dáu khác nghiát đến bao nhiêu.

Có thể tìm bá qua mặt bên số kián tranh chấp quyán lực chính trị bên ngáng pháp quân sự giữa hai phe Quác-Cáng, mà làm khái sợ và buái kết thúc (đá phái có giữa hai phe lâm chián) đã diễn ra cách đây hán nửa ká, quá 25 năm. Nói nhá thế không phái để 'cháy tái', đánh tráo trách nhiám cho táp đoàn ngáng i cáng số ná Hà Nái vá tình trạng sa đáa của Viát Nam hián tại.

Nháng, bái chúng ta cán trung trác, khách quan hán để nhìn ván để tá nguán cái, mà tác động đích thế c, quyát định nhá trác tiếp đến ván mánh, táng lại để tán c, háu để nhá hình, để nhá tính lái diễn máo, bên số cáng ngáng i Viát Nam. Chúng ta nói vá diễn tiến nguyái, háu quá lâu dài khi - nhán giáo dác nhán bản và dân tộc mà ngáng i Viát tại cán thiát đến bá hủy hoại và tiêu diệt.- Đáu mái tại của ngáng i cáng số ná là nhái đây.

Cháng đến năm 1883, 1884, hai Hòa ước Quý Mùi và Giáp Tuất hợp thức hóa chá để thế cá dân Pháp á Viát Nam, giữa sĩ phu mái có phán áng không cháu khuát phục, nháng ngay sau khi quân Pháp đánh chiếm Đà Nẵng, 1858; thành Chí Hoà, ba tỉnh Miền Tây Nam Bộ, 1861, tá Nam ra Bộ, Tráng Đánh, Nguyán Trung Trác, Nguyán Háu Huân, Trán Cao Vân, Thái Phiên, Tôn Thất Thụy, Phan Đình Phùng, Cao Thắng, Hoàng Hoa Thám, Nguyán Thián Thuát... đã thế ngáng lãnh quân binh, phái hợp vái nháng vá vua minh dụ Duy Tân, Hàm Nghi liên láy cháng Tây xâm, giúp vua, cứu dân, giữ nác. Trí thức quan lái cũng không thiáu trí tuệ ván kián hoác dũng khí bên lãnh để thúc dác triáu đình cái cách, hoác cùng dành tiát tháo hy sinh, tá lòng tán trung báo quác, tráng hợp của Nguyán Tráng Tá, Phan Thanh Gián, Hoàng Diáu. Và để nhá cao trung dũng Ká Sĩ Viát Nam để cá đánh dáu bên cái chát bi tráng của mái ba Liát Sĩ Quác Dân Đáng nhái pháp tráng Yên Bái, 17 tháng 6, 1930. Thế nháng, năm mái năm sau, hán nửa a thế ká để cá thế lãnh "hác thuát" Tây pháng, nhái pháng tây hàng để của tá chác và ká thuát cao, phía Tây- Âu vái Má, Pháp, phía Đông-Âu vái Nga, Đác - cuái cùng, tiếng than xá cát đã vang lên vô váng - Ká sĩ nay á pháng nào? Ká sĩ nào thế y đâu?! Tình trạng bi thám nháy hán phái có mặt đâu mái. Đáu mái tiên khái và để nhát: Ngáng i Viát thế ká qua đã hán thiáu mặt nhán QUác Hác. Và để cáng số ná Hà Nái là thế phám hàng để của "sá nghiáp tại háa"- thay thế nhán quác hác khán thiát nháy báng mặt ká sách máo danh xã hái, môt nhát thế nháng tay sát nhân siêu để ng. Chúng ta hãy xem thuát "đáy ngáng i" của cán bộ cáng số ná đá tam quác tá.

Do quá khán đán, quán bách trong cuác sáng, nên con ngái sá đông luôn cán phép lá và ân huá mà thác tái trán thá lái không thá nào đáp áng đác, náu không muán nói còn táo nên nguy bián trám tráng hán. Thá nên, các tôn giáo đã đác các bác đái trí, tá nhân khai sáng và mãi tán tái cùng nái khá con ngái. Chúng ta có thá nói chác nhá thá mà không sá sai lám. Nháng ngái cáng sán lái ngang ngác phá nhán nhu cáu sinh tá náy, há khinh miát đánh giá tôn giáo nhá là mát hình thái tái tá tinh thán, loái "thuác phián cáa nhân dân", và quyát tâm trá liáu cán say thuác náy báng bián pháp báo lác. Sau khi thanh toán "ông trái" - không đáng mát chá viát hoa, và cáng ép ngái dân vào ngác tát lách sá láy lái đám máu (phán l), ngái cáng sán (cáng sán Á Châu ván là ká theo hác xuát sác, cáng sán Viát Nam lái là "đánh cao trí tuá siêu viát" cáa quá trình thá huán khác hái náy) tra vào tay nhân dân mát "ân huá" đác đáa nháng cũng thích háp vál tính ác tá thân cáa ngái - quyán giát ngái - đác bián há vì mác đích, yêu cáu cáa chá nghĩa và chá đá. Và giái i gái là "ká sĩ" thêm mát lán đác "ván đáng cách máng":

Tá, Đáng vinh quang xây xác quân thù... Tián Quân Ca cáa Văn Cao", đán

Giát! Giát! Giát!...

Bàn tay không phút nghá

Đá ruáng đáng thêm tát

Lúa thêm xanh - Chá Lan Viên

Trong hán năm mái năm, cán bá cáng sán đã cáng ép, thác táp buác ngái dân nhiám thói quen - mát bán năng thá hai - sáng cùng cánh giái cáa sá ác và hóa thân nên tính ác. Quá trình tàn nhán náy không loái trá đán cá tình tháng, trái tim ngái má - tát cá đáng bá "chính trá hóa":

Bám tháng con nên bám yêu đáng chí

Bám quý con nên bám mán anh em - Tá Háu

Hoác giây phút linh thiêng cáa cuác tán sinh - khi ngái sán phá lâm bán - đác so sánh, đánh giá nhá đáng tác bán giát mát loái quân thù tàn tá

Tao đánh máy hân hoan nhá sinh đá

Và linh thiêng nhá xây đáng ká đài - Chá Lan Viên

Đá cuái cùng hoàn tát nên "con ngái xã hái chá nghĩa" vái nái ngu muái mê thiáp theo hình ánh cáa mát "lãnh tá tôn giáo mái",

Tháng cha, tháng má, tháng cháng,

Tháng mình tháng mát, tháng ông tháng mái!! - Tá Háu

"ÔNG" chính là "Stalin, tên giát ngái" ghê tám nhát cáa lách sá nhân loái vái thành tích 20 triáu ngái Nga và nháng dân tác tháng thuác đá quác sá-viát, chát đái tay y trong 29 năm cám quyán. Hoác, mát máu mác khác gán gũi, quen thuác hán, Mao Trách Đông vái "tính sáng táo vô sán", dùng xe hát rác đá đán xác ngái, chá mát thành phá Nam Kinh sau mát lán Háng Vá Bình xuáng đáng biáu đáng lác láng năm 1965. Trác nháng đánh cao tháng lái náy, ba ngàn ngái Huá bá chôn sáng trong Tát Máu Thân, 1968, hoác 800 bá đái mián Bác cáa sá đoàn 308 bá tan xác bái mát pass B52 nái mát trán Khe Sanh cuái năm 1967, (do thác hián âm máu thí quân, đánh lác háng Táng Westmoreland, đá đoát tháng lái trong lán tán công đáu năm 1968) không há làm Võ Nguyên Giáp chánh lòng, nên ba mái năm sau, khi nhác lái vái ngái Má, y ván hân hoan giáng giáng tá đác vá mát "chián tháng Khe Sanh, Máu Thân 1968".

Vâng, khi giát ngái đã là mát "sá nghiáp", máu ngái là "chát men vinh quang", xác chát cáa đáng bào mình là món hàng phái trá giá báng nháng tá giáy bác mái đác phép đem chôn (Xác ngái chát vát biên trôi vào bãi bián Vũng Tàu nhân ngày giá Nguyên Háng, Thá Trán Mánh Háo) - chá "xáu xí" có còn đá nghĩa đá gái đán "ngái Viát Nam" náa hay không. Tuy nhiên,

trong khi đó, ván còn mát sá ngái không nhá - Lá tát nhián cũng là "ngái Viát Nam ta" tung hô, ngái ca và cá công bát chác nháng ká "xáu xí cách máng vô sán tián" kia.

Và vá phía cáng hòa, trách nhiám dáy ngái đác trao gái vào tay nháng viên cai, đái mà cùng đích "vô nghiáp" không gì hán là mát vài máu kim loái hình ngôi sao đác đeo lên cá áo, đá có "uy tín" chiám giá nhiám vá "đác trách ván hóa", nên thành "thán táng tuái trá" vái ká thuát cao giái tá vi, chán gà chái và đánh bài mát chác. Bài viát cáa Phan Thanh Tâm sau đây e ráng không đá vào đâu.

Vách Áo Cho Mái Ngái Cùng Xem

PHAN THANH TÂM

Tát khoe ra, xáu xa đáy lái và nhát đánh không có chuyán vách áo cho ngái xem láng. Đó là pháng châm cáa phe ta. Tái sao váy? Tá cho là thuác dòng giáng con ráng cháu tián, và có quá khá hán bán ngàn năm ván hián nên ngái mình lúc nào cũng tát, cũng bánh, cũng anh hùng, xuát chúng. Há nói tái ngái ngoái quác thì xách mé, trách tháng; gái há báng tháng, báng con. Và nác VN phái là minh châu trái đáng, là bó đuác soi đáng. Tuy nhián gán đây, có đá luán lên tiáng là phái xét lái cái ý táng tá tôn, tá đái, ngáng cuáng đó. Há cho ráng cá hát ca và, náng bián tác mình mát cách lá liáu nhá váy hoái thì ta sá mái mái ngát ngá nhá con gà mác dáy thun. Chác hán phái có ván đá, có trác trác đáu đó vì tài khán nhá váy mà cháa ra cái con gì cá trong khi các nác lân bang á Đông-Nam Á nay đã là con cáp, con beo, con sá tá rái. Cái hay á chá, ngái táo ra đá luán là mát nhà thá hái nhá á Saigon, du hác á Nhát năm 1966, đánh cá á Pháp năm 1969, trong khi sang Tàu, vá đác mát cuán sách khián ông 'thích thú quá cá' và ông nghĩ ráng "bát cá ngái VN nào khác đác đác, báo đám cũng sá thích thú" nhá ông. Ông tin ráng quyán sách sá "giúp nhìn lái mà đánh giá bán thân, dân tác và ván hóa cáa mình trong giai đáng hián nay". Vì thián ý, ông bá công ra đách và mong có nhiáu ngái đác. Nhà xuát bản Chân Mây Cuái Trái phát hành bán đách lán đáu tián tái Paris năm 1998. Cuán sách đác đán tiáp náng háu. Giái báo chí đua nhau nói vá nó. Nhà xuát bán Văn Nghá á quán Cam, thá đô cáa ngái tá nán, háng áng in lái và quyán sách đác coi là bán cháy trong năm 1999.

Nhà báo Lê Đình Đáu, trác khi qua đái, trong khi nám trên giáng bánh, viát bài đám sách đáng trên Thá Ká 21 sá tháng 4/99: "Đác Ngái Trung Quác Xáu Xí cáa Bá Đáng, ngái VN nào cũng liên táng đán viác đây là chuyán cáa mình. Có lá chá thay cái táa là Ngái Viát Nam Xáu Xí cuán sách cũng ván có ý nghĩa. Phái cháng đó là lý do nhà thá Nguyán Hái Thá bá thì giá, công sác ra đách cuán sách sang Viát ngá?" Trá lái câu hái cáa nhà phê bình ván hác Đáng Tián, đáng trong Viát Mercury, đách giá, tên thát là Nguyán Khái Minh, sinh năm 1945 tái Hà Bác nói, sá đái là thuác đáng đá tát. Có cháng tai cũng phái nói. Ông tâm sá, "không đác quyán sách này có khi đá phái nghĩ ngáng lái thôi; còn cháng may đác có thá sá bá đau khá nhiáu hán là thích thú".

Trong bài pháng ván hái tháng 10/99 này, khi đá cáp vá nháng cuán sách nhá Ngái Viát Đáng Yêu, Ngái Viát Cao Quý, đách giá, đã có báy táp thá xuát bán á ngoái quác tá năm 1968, cho biát, "Đá là chuyán ngáng cái. á nháng nác tián tián giáu mánh, cháa có nác nào bác thám dân tác mình mát cách lá bách nhá thá cá. Ngái Má, ngái Nhát, ngái Pháp, ngái Đái Hàn đáu chá có nháng sách nói lên khuyát đám, nháng cái tái đá cáa dân tác, đát nác mình. Báy giá đán láng táng Trung Quác. Cuán Ngái Trung Quác Xáu Xí xuát bán ban đáu á Đái Loan; sau đó đác tái bán á lác đáa. Há đã biát nghĩ, tuy là mát nác lán, ván hóa lâu đái, nháng náu

có mãi ra rồi về, nhưng cái vĩ đại thì theo nhá báo Bá Đáng, tác giả cuốn sách, Trung Hoa sẽ đi đến chỗ diệt vong mà thôi".

Nhà thơ Nguyễn Hái Thá, trong phần lời ngái dách viết, ngay sau khi từ Trung Quốc về đến VN, ông đã đưa ra bốn sao cho một ngái bạn là Hà Nội và đồng viên ngái này dách ra tiếng Việt. Một của Trung Hoa Công Sơn đã chấp nhận cuốn sách. Ngái Âu Má cũng thế, thì không có lý do gì ngái VN lại không thế được được nó, cho dù không phải là đồ hác hái, mà có thể vì hiểu biết, thông tin về một nước láng giềng. Hơn năm năm, ông đã hy vọng là cuốn sách sẽ xuất hiện tại VN; nhưng cho đến nay, ngái trong nước vẫn chưa được được. Theo dách giả, cuốn sách sẽ rất có ích cho tất cả các công đồng có liên quan ít nhiều đến văn hóa Trung Quốc. Chắc chắn tác giả Bá Đáng là một người phê phán dân tộc, phê phán từ đầu đến cuối về một số khía cạnh điếm, sai trái của mình.

Đác ngái rái ngám đến ta

Tác giả Bá Đáng, là nhà báo, nhà văn, nhà thơ và là sĩ gia, sinh năm 1920, chuyển sang Đài Loan năm 1949, tù 10 năm vì các bài viết bị xem là phản thời đại. Ra tù ông đi đến thuyết về hiện tượng ngái Trung Quốc Xáu Xá. Cuốn sách gồm những bài nói chuyện của ông và của những ngái tranh luận với ông. Có ngái cho rằng người không được được sách của Bá Đáng là một sự thất bại thời đại. Sách hợp đến, hơn chuyển chuyển của Kim Dung, vì nó khiên thiên hướng phê: được ngái rái ngám đến ta. Thấy sao nó giống đồ vậy cả. Giống đồ sá. Theo ông, văn hóa Trung Hoa đã biến thành một đám nước chết, càng lâu càng thái, thành một vật vô tình rái. Đác tính rõ nhất của ngái Trung Quốc là đá bán, hán lòng, đá ào. Có nhiều người, người ngái Trung Quốc đến là những ngái khác đến đi.

Bát kể là chân trời góc biển nào họ có ngái Trung Quốc là có chuyện xé nhau. Một ngái Trung Quốc đến là một con ráng, nói năng vanh vách, còn họ là bên trên chỗ chuyện một cái là tất được một trời, đá thì tài trí quá bình thiên họ có đá. Nhưng người ba ngái Trung Quốc hợp lại với nhau, ba con ráng này lại biến thành một con heo, một con giò. Ngái Trung Quốc vĩnh viễn không đoàn kết được. Một ngái lại còn có đáy đá lý do để có thể viết một quyển sách nói tại sao họ lại không đoàn kết. Bát cả xã hội ngái Hoa nào ít nhất cũng phải có 365 phe phái tìm cách tiêu diệt lẫn nhau. Họ chia biệt từ quan trọng của sự hợp tác; nhưng họ có thể viết ngay cho anh xem một quyển sách nói tại sao chuyện đoàn kết, hay họ đến Tháng Đá cũng có thể khác được. Nhưng thói xấu đó đã thâm căn cố đế. Cái lòng triát hác xáu xáu nhau đó lại đưa ra rằng chúng ta một hành vi để thù khác: chết cũng không chịu nhận lại. Họ thích nói khoác, nói suông, nói dối, nói láo, nói những lời để đáa. Họ có dính đến lập trường chính trị hay tranh quyền đoạt lợi là những lời nói để đáa sự để tuôn ra vô hạn đến.

Ngái Trung Quốc sẽ ngái Má cũng vậy, nào cánh tay, cánh họ, trung lập, để lập, thiên, trung, trung thiên họ, họ thiên trung vân vân và vân vân, chuyển biệt đến ngái nào mà mờ. Ngái này đến với kẻ nào đến mang một cái thù như nó giống bản mình. Thế không hiểu là thế dân tộc gì? Đến với ngái Trung Quốc thì họ nhất không phải là ngái nước ngoài, mà chính là ngái Trung Quốc với nhau. Bán rá, hám đưa ngái Trung Quốc lại không phải là ngái Má mà là ngái Hoa. Ngái Tây Phương có thể đánh nhau về đến rồi với lại bất tay nhau, nhưng ngái Trung Quốc đã đánh nhau rồi thì có họ nên một để, thậm chí có khi báo thù đến ba đời cũng chưa hết. Sự tranh chấp trong cái vũ trụ này quá tự nhiên sinh ra tâm lý của họ. Một mặt mặt trời khỏe khoắn, còn mặt khác trời, ích kỷ; không có can đảm dám khen ngái khác, chỉ có dũng khí dùng để kích kẻ khác; chỉ biết sau lưng; yêu thì sẽ chúng cái, ghét thì sẽ chúng thù. Họ vĩnh viễn không thể nào so sánh được với ngái Do Thái, chỉ cần so sánh với ngái Nhật, ngái Đái Hàn là cũng thấy thua tại cả trăm nghìn năm ánh sáng rồi.

Ngái Trung Quốc sẽ sống đến một thế trên đời. Cái não trung tâm này đã nuôi dưỡng bao

nhieu b&#o cháa, làm t&#ám cho bao nhieu b&#o quan. Vì v&#y b&#o cháa, b&#o quan không bao gi&#á b&#á tiêu di&#át, và đã bi&#án dân t&#ác Trung Qu&#ác thành m&#át dân t&#ác h&#án m&#án. S&#ác t&#áng t&#áng, óc suy xét, t&#á duy c&#áu gi&#ái trí th&#ác b&#á bóp ch&#át, x&#á c&#áng. Trong 4000 năm, t&#á Kh&#áng T&#á tr&#á đi, không còn có m&#át nhà t&#á t&#áng nào l&#án n&#áa. Cái h&#á t&#áng văn hóa, cái h&#á t&#áng th&#ái làm cho ng&#á i Trung Qu&#ác x&#áu x&#ái, không th&#á dùng t&#á duy c&#áa mình gi&#ái quy&#át, ph&#ái b&#át ch&#á c, ph&#ái dùng cái t&#á duy c&#áa k&#á khác; l&#án lên trong tham ô, h&#án lo&#án, chi&#án tranh, gi&#át ch&#áoc, b&#án cùng, cho nên ch&#áng bao gi&#á có c&#ám giác an toàn, lúc nào cũng ho&#áng h&#át, lo âu. Trung Qu&#ác đi&#án tích r&#áng th&#á, lâu đ&#ái th&#á mà ng&#á i Trung Qu&#ác l&#ái có m&#át tâm đ&#ái th&#át h&#áp h&#ái, không mu&#án ai h&#án mình. Ph&#ái ch&#áng Th&#áng Đ&#á đã phú cho chúng ta có m&#át n&#ái tâm x&#áu xa?

Trên đây là nh&#áng đ&#áan trích các ý t&#áng t&#án m&#án trong sách c&#áa nhà báo Bá D&#áng. Ai cũng bi&#át, g&#án m&#ác thì đen, g&#án đèn thì sáng. H&#án m&#át ngàn năm đô h&#á, l&#ái s&#áng sát n&#ách m&#át k&#á nh&#á th&#á, ch&#áng l&#á ta g&#án b&#án mà ch&#áng hôi tanh mùi b&#án? H&#á sao ta v&#áy hay ta t&#á h&#án thì ch&#áng có gì l&#á c&#á. L&#ái n&#áa, m&#ái dân t&#ác có m&#ái b&#ánh tr&#áng xã h&#ái. B&#ánh tr&#áng c&#áa ta c&#áng thêm b&#ánh tr&#áng c&#áa anh b&#án láng gi&#áng thì ch&#á c&#á ph&#ái h&#át thu&#ác ch&#áa; h&#án gì n&#á c&#áa ta lúc nào cũng loay hoay nh&#á gà m&#ác đ&#á, l&#át b&#át đ&#ái sau thiên h&#á. N&#áu văn hóa Trung Hoa đã bi&#án thành m&#át cái h&#á t&#áng th&#ái thì văn hóa ta là cái h&#á gì? H&#á vàng hay là h&#á m&#ám th&#ái? Còn Ng&#á i VN ra sao? Th&#á nhìn thoáng vào g&#áng xem.

M&#áu ng&#á i Vi&#át Nam

Trong cu&#án Vi&#át Nam S&#á L&#á c&#áa Tr&#án Tr&#áng Kim có đ&#án t&#á tính tình ng&#á i VN tr&#á c năm 1930 nh&#á sau: V&#á đ&#áng trí tu&#á và tính tình, thì ng&#á i VN có c&#á các tính t&#át và các tính x&#áu. Đ&#á i kh&#ái thì trí tu&#á mình m&#án, h&#ác chóng hi&#áu, khéo chân tay, nhi&#áu ng&#á i sáng đ&#á, nh&#á lâu, l&#áy s&#á nh&#án, nghĩa, l&#á, trí, tín làm năm đ&#áo th&#áng cho s&#á ăn . Tuy v&#áy cũng có hay tính tình v&#át, cũng có khi qu&#á quy&#át, và hay bài bác ch&#á nh&#áo. Th&#áng thì nh&#át nh&#át, hay khi&#áp s&#á và mu&#án s&#á hòa bình nh&#áng mà đi tr&#án m&#ác thì cũng có can đ&#ám, bi&#át gi&#á k&#á lu&#át. Tâm đ&#áa thì nông n&#ái, hay làm li&#áu, không kiên nh&#án, hay khoe khoang, và &#áa trang hoàng b&#á ngoài, hi&#áu danh v&#áng, thích ch&#ái b&#ái, mê c&#á b&#ác. Hay tin ma, tin qu&#á, sùng s&#á l&#á bá i nh&#áng mà v&#án không nhi&#át tin tôn giáo nào c&#á. Ki&#áu ng&#áo và hay nói kho&#ác, nh&#áng có lòng nh&#án, bi&#át th&#áng ng&#á i và hay nh&#á n. Đ&#án bà thì hay làm l&#áng và hay đ&#ám đ&#áng, khéo chân, khéo tay, làm đ&#ác đ&#á moi vi&#ác mà l&#ái bi&#át l&#áy vi&#ác gia đ&#áo làm tr&#áng, h&#át lòng chi&#áu ch&#áng, nuôi con, th&#áng gi&#á đ&#ác các đ&#ác tính r&#át qu&#ái là ti&#át, nghĩa, c&#án, ki&#ám.

V&#ái m&#áu ng&#á i nói trên và n&#áu cho r&#áng, văn hóa là sinh ho&#át, ta không hi&#áu văn hóa ta là văn hóa gì, l&#ái có th&#á s&#án sinh m&#át tay gian hùng nh&#áng r&#át thành công nh&#á Tr&#án Th&#á Đ&#á. Vi&#át Nam S&#á L&#á c&#áa h&#ác g&#á Tr&#án Tr&#áng Kim cho bi&#át, vì c&#át gây đ&#áng c&#á nghi&#áp cho nhà Tr&#án, dù tàn b&#áo đ&#án đâu Tr&#án Th&#á Đ&#á cũng làm cho đ&#ác c&#á. Ông đã chôn s&#áng c&#á gi&#áng h&#á Lý. Tr&#á c đó, Tr&#án Th&#á Đ&#á nói v&#ái vua Lý Hu&#á Tông, tuy đã b&#áng ngôi vua, xu&#át gia đi tu, một câu đ&#á đ&#ái "nh&#á c&#á thì ph&#ái nh&#á c&#á r&#á cái". Trong khi đó, Nguy&#án Tr&#ái, đ&#ái công th&#án c&#áa vua Lê L&#ái, th&#áo ra Bình Ngô Đ&#ái Cáo, một b&#án văn ch&#áng giá tr&#á, và là tác g&#á câu đ&#áy tình ng&#á i "Th&#áng ng&#á i nh&#á th&#á th&#áng thân", trong t&#áp Gia Hu&#án Ca, thì l&#ái b&#á gi&#át c&#á h&#á vì b&#á k&#át t&#ái là dùng ng&#á i thi&#áp đ&#áp và gi&#ái th&#á, Nguy&#án Th&#á L&#á, đ&#á m&#áu h&#ái nhà vua.

C&#á Hoàng Văn Chí, trong cu&#án t&#á Th&#ác Dân đ&#án C&#áng S&#án cho bi&#át, vào nh&#áng năm 1954 và 1956, khi C&#áng S&#án Vi&#át Nam đ&#ám chi&#án thu&#át "C&#ái Cách Ru&#áng Đ&#át" c&#áa Mao Tr&#ách Đ&#áng, áp đ&#áng t&#ái B&#ác Vi&#át, m&#ái th&#áy ng&#á i mình sao l&#ái có đ&#áu óc nô l&#á đ&#á v&#áy. Đ&#áng nh&#á c&#á Tr&#án Tr&#áng Kim phê bình: "t&#á t&#áng cho chí công vi&#ác làm, đi&#áu gì mình cũng l&#áy Tàu làm g&#áng. H&#á ai b&#át ch&#á c đ&#ác Tàu là gi&#ái, không b&#át ch&#á c đ&#ác c&#á là đ&#á". Mà theo Bá D&#áng, Trung Qu&#ác hi&#án t&#ái còn là m&#át n&#á c&#á đã man nguyên th&#áy, thì vi&#ác C&#áng S&#án Vi&#át Nam đ&#áa ra ph&#áng ch&#ám: "th&#á gi&#át m&#ái ng&#á i vô t&#ái còn h&#án đ&#á thoát m&#át k&#á thù" trong khi phát đ&#áng chi&#án đ&#ách long tr&#ái l&#á

Sau th_đ chi_đn th_đ hai, ch_đ trong vòng 20 năm, hai n_đc chi_đn b_đi, Đ_đc và Nh_đt đã ph_đc h_đng nhanh chóng, tr_đ thành c_đng qu_đc kinh t_đ. Ông Bá Đ_đng đã ví h_đ, "ch_đng khác nào, m_đt anh kh_đng l_đ ba đ_đu sáu tay, dùng m_đt cái b_đ đánh g_đc xu_đng đ_đt, m_đt lúc sau t_đ t_đ h_đi t_đnh, đ_đng d_đy ph_đi qu_đn áo b_đc đ_đ, v_đn đ_đng đ_đng là m_đt h_đo h_đn". Còn n_đc ta, Vi_đt Nam là m_đt n_đc ngh_đ. Đ_đi s_đng nói chung so v_đi các n_đc Đ_đng Nam Á h_đy còn th_đp. Tuy theo tin báo, hi_đn đã có 39.000 thuê bao Internet nh_đng nhà n_đc l_đi tăng c_đng t_đc đ_đ các b_đc t_đng l_đa đ_đ

Nhưng vì ở Nam cù lao này quanh năm trong vòng chậpm thì n, cũng hoang mang lúng túng chừng kém các cù nhà Nho cách đây một thế kỷ là vì ta không biết mình biết ta. Ta còn có một cuốn Ngẫu nhiên Viếng Xấu Xí để "nôn ra để cho kẻ nhàn nhàn trong ruột", rồi tìm ăn nhàn nhàn có chút dinh dưỡng tinh, giúp ta có thể tiếp nhận được. Bởi chuyện tiếp khách hỏi, giới rạch giới rạch hay đổi cho sạch rạch cho thơm, thế này thế kia nói lên nhàn nhàn hỏi của dân tộc mình, để cùng nhau cùng tiến. Trách nhiệm năm mới cũng là trách nhiệm thế kỷ và thiên niên kỷ mới, nhân loại đang tiến nhanh tiến mạnh trong cuộc cách mạng thông tin, chúng ta phải tiếp lên. Chậm thì chết. Trong khi chờ đợi có cuốn sách mới về, chúng ta hãy hệ nhau về chỗ áo cho mới ngồi cùng xem, nếu không, thay vì Con Rồng Cháu Tiên lại trở thành con khùng cháu điên mới. Phải không quý vị?